

பாந்திலை

தெ-மாங்

1 '84

மங்கலப் பொங்கற் சிறப்பு மாங்

மகிழ்ச்சிகரமான பொங்கல்
வாழ்த்துமளை

ரழாவது ஆண்டு

மலர் 43

ஜனவரி — பெப்ரவரி 1984

ஆசிரியர் :

ஜே. நிக்கலஸ்

வெளியீடு—விநியோகம் :

பிரான்சிஸ் டானியல்

தொடர்பு :

‘திய உலகம்’

தொடர்பகம்

.57, மருத்துவ மனைச்சாலை

யாழ்ப்பாணம்

“PUTHIYA ULAKAM”

THODARPAHAM

657, Hospital Road

JAFFNA.

தொல்பேசி : 23798

விலை ரூபா 2-50

சந்தா, ஆண்டுக்கு 15/-

பொருளடக்கம்

பக்கம்

எமது பார்வை	...	1
அஞ்சலித்தேன்	...	4
மறை இயல்	...	5
புத்தாண்டே கூறு	...	8
இப்படியும் ஒரு தாசமா?	...	9
பொங்கலோ பொங்கல்		
புதுமைப் பெண்	...	
வந்தும் பூக்கும்	...	
சிறுவர் உலகு	...	17
கருத்து மோதல்	...	20
குறுக்கெழுத்துப் போட்டி	...	24
தைப்பொங்கலும்		
தமிழர் வாழ்க்கையும்	...	26
நல்ல தீர்ப்புக்கு நாள் வரும்	...	28
குறுக்கெழுத்துப்போட்டி		
	விடை	32
நல்லூர் கவாயி		
ஞானப்பிரகாசர்	...	33
பாடின்றி பட்டமில்லை	...	34
பாசத்தின் பிளைப்பு	...	37
பொங்கல் கூறும் செய்தி	...	42
சமாதானத்தின் நம்பிக்கை		
ஓவிகள்	...	45
மது	...	47
புதுமைப் பதில்	...	48

படைப்புகளுக்குப் பொறுப்பு படைத்தவர்களே;

கருத்துகளுக்கு உரியவர்கள் உரைத்தவர்களே — ஆர்.

முழு வர்ணவு

தெ - மாசி 1984

எதுபிறந்தால் வழிபிறக்கும் என்பது அணவருக்கும் ஒரு ஆறு தல் மொழி. ஆனால் 1984ஆம் ஆண்டு தை பிறந்ததும் வழி பிறக்கவில்லையே. அறுவடை இரந்தால்தானே பொங்கல் விழாவுக்கும் பொருளுண்டு. ஆனால் இவ்வருடம் அறுவடை அந்துப்போனது மட்டுமல்லாமல் ஆறு கனம் சூளங்களும் பெருக்கெடுத்து மக்கள் வீடுகளைவிட்டே குடிபெயரவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. வீடுகளை மூழ்கடித்த வெள்ளம் வீதி கலையும் மூடி நின்று நாசமாகவிட்டது. இயற்கை அண்ணை எம்மீது கோபம்கொண்டது ஏனோ?

கிழக்கே பிறக்கும் ஞாயிறு வடக்கிலும் தெற்கிலும் பிரகா சிக்கவே செய்கின்றது. ஆனால் எம் ஈழத்திரு நாட்டில் வடக்கும் தெற்கும் இணையவிடாது இருளொன்று மேவி பிற்கிறது. இந்த இருள் பலரின் கண்களைக் குருடாக்கிவிட்டது. இன்று எமது நாட்டுப் பிரச்சனைகளை உள்ளபடி அறிந்து ஏற்றுக் கொள்ளும் தலைவர்கள் எத்தனைபேர்? பிரச்சனைகளை அறிந்தாலும், அவற்றிற்குத் தீர்க்கமான முடிவுகளை எடுக்க முன் வருவோர் எத்தனைபேர்?

பாட்டாளி ஒருவன் பசியால் மடிகின்ற வேளையிலே அவன்த தன் களஞ்சியத்தில் வேலை செய்யக்கூடாதென்று அடித்துத் தூரத்தும் முதலாளி வர்க்கம் இன்று எமது நாட்டிலே பெருகிவருகின்றது. வேலைக்குக் கூலிகொடு என்றால் இது என்ன வேடிக்கைக் கதையாய் இருக்கின்றதென்று கூறும் காலமும் தோன்றிவிட்டது. வீட்டுக்குரையவணையே பார்த்து ‘வாடகை கொடு அண்றேல் வெளியேறு’ என்று மிரட்டுமொவக்குச் காலம் மாறிவிட்டது. பசியால் வாடும் குழந்தைக்குப் பால் கொடு தாயே என்றால், ‘கொடுப்பதால் கேடுவரும்’ என்று

கூறும் ஒரு நாய்முண்டோ இவ்வளவில்? வெள்ளம் வருமுன் அணைக்கட்டுங்கள் என்று கறியபோதும், வெள்ளம் வந்தால் வரம்புகளை வெட்டிவிடுவோம் என்று கூறும் நிலைக்கு நம் தலை வர்கள் மாறியுள்ளனர். இவையளைத்தும் டம் சிந்தனைகளைக் கலங்கவைக்கும் கேள்விகள்தாம். எங்கே இருள் குழந்து வாழ்க்கைப் பாதையிலே அடி எடுத்து வைக்கப்பட்டியாமல் எங்கேத் தலைக்கும் ஒருகால நிலைக்கு நாம் உட்பட்டிருக்கின்றேயும். ஞாயிறு பிறப்பதைக் காண்முடியாமல் கவனிக் கிறகின்றேயும். ஞாயிறு பிறந்தால்தானே பொங்கல் விழுவையும் கொண்டாட முடியும்!

“தமிழர் இருந்தனர்கள் முதலநாள் வந்தது துண்பம் போன வழியிலே”

இது கவிஞர் கண்ணதாசனின் கூற்று.

தொடர்ந்து எழுதுகின்றார் :

“நாமெல்லாம் ஒன்று நமதே இந்நாடெனப் பொங்கும் மிகிழ்விலே பூரித்து ஒரு நாள் சுதந்திரத் தாயகம் சோறு பொங்குமா? பொங்கினுவன்று தாயே..... தாயே என்ன யான் சொல்வேன் — இல்லையே வார்த்தை இல்லையே தமிழில் என்மனம் கூற.”

கவிஞரே வார்த்தையின்றித் தவிக்கின்றான் தன் மனம் நினைப்பதைக் கூறுவதற்கு, இன்று எமது உடன் பிறப்புக்கள் கண்ணீரிலும் செந்திலும் தோய்ந்து கவலைக் கடவில் முழுகி நிற்கின்ற வேளையிலே எமது உள்ளமும் பொங்கி அழுகின்றதே. ஆறுகின்ற புண்ணுக்கு ஆறுதலும் ஒரு மருந்து. ஆனால் இன்று ஆற்றமுடியாத புண்களால் நிறைந்து விளங்கும் எம் தமிழ்த் தாயின் செல்வங்கள் தேற்றமுடியாத் துயரத்தினால் பொங்கி அழுகின்றனரே. பொங்கலுக்கு ஒரு காலமுண்டு. ஆனால் எமக்கோ பொங்கியழும் காலமிது. நாமகைவரும் ஓன்றாய் இருந்து பொங்கும் காலம் எப்போ வரும்?

“பொங்கொளி ஞாயிறும் ஏழுந்தனனே அவன் பொனிலினில் மாய்ந்திடும் பனிபோல தங்கிய குறைகளும் சிறுமைகளும்—தலை சாய்ந்தினி ஓடிடும் திண்ணமதே.....

தமிழன் திருநாள் பொங்கலென்றால்
தமிழன் பண்புகள் பொங்குமன்றே?
இதுவும் ஒரு கவிஞரின் உள்ளப் பொங்கலாகும்.

பாணையிற் பொங்குவது மட்டும் பொங்கலன்று, தமிழனின் மரணிடப் பக்குகள் பொங்கிவழியக் காணப்படே, நிறைவான பொங்கலாகும். எனவே பொங்கி ஏழுவோம்.

- ★ அநீதியைக் கண்டிக்க — நீதியின் வழியினிலே
- ★ வாய்மை பொங்கட்டும் — உரமாய் உரைப்பதினிலே
- ★ உரிமை பொங்கட்டும் — உயரிய பாதையினிலே
- ★ ஒற்றுமை பொங்கட்டும் — வேற்றுமையை அகற்றுவதினிலே
- ★ அன்பு பொங்கட்டும் — அகத்தின் நிறைவினிலே
- ★ அறம் பொங்கட்டும் — அக்கம் பக்கமெல்லாம்
- ★ மலிழ்வு பொங்கட்டும் — மானிலம் முழுவதுமே
- ★ வாழ்வு பொங்கட்டும் — வளமாய் வாழ்ந்திடவே

இதுவே எம் வாசக நேயர்கள் அனைவருக்கும் நாம் பகிர்ந்தலிக்கும் “ நெப் பொங்கல் ” வாழ்த்துக்களாகும்.

— ஜே. நீக்கிளஸ்

அஞ்சலித்தேன்

இறைபுகழ்ச்சி எனும்பவியை இதோ நானும்
 இணையடிகள் அர்ப்பணித்தேன் ஏற்றருள்க
 குறைகளெலாங் கழுவியெனத் தூய்மை யாக்கிக்
 குன்றுத கருணைமழை பொழிந்தன் போடு
 நிறை முகத்தை என்பாவக் குறைபாராது
 நீர்திருப்ப வெண்பனியின் வெண்மையாவேன்
 இறையவனே இதயத்தின் உள்ளிருந்தே
 எந்நானும் மெய்ஞ்ஞானம் ஒளிரச் செய்விர்

*

தாழ்வுற்று நொறுங்கியதோர் உள்ளாந் தன்னைத்
 தயாபரனே நீர்புறக் கணிப்ப தில்லை
 வாழ்வினிலே துபரத்தின் அடதாங் காது
 வலிய மின்து சிதைந்துபாடு பொடியாய்ப் போன
 பாழ்டந்த நெஞ்சத்தை யன்றி வேறு
 பலிபறியென் பழிபுடையேன் பாதம் வைத்தேன்
 “ஆற்துயரில் என்னபறப்பாய் மீட்பேன்” என்ற
 ஆண்டவனே வேண்டுதலை அன்பாய் ஏற்பீர்.

மறை இயல்

பொங்கல் —

கிறிஸ்தவ கண்ணேட்டும்

“பொங்குக நன்றியால் பொய்
குக—இறையளித்த தலையை
என்னி, தலையளித்த விளைவை
என்னி—பொங்குக நன்றியால்
பொங்குக.”

பொங்கல் நன்றியின் விழா—
அறுவடையின் விழா, காணிக்
கையின் விழா, முதற் கணிகளின்
விழா.

இறில்தவர்களும் பொங்க முடியுமா? தமிழர் மட்டும்தான் பொங்கவேண்டுமா? தமிழர் அல்லதோரும் பொங்கமுடியுமா?— இதுபோன்ற கேள்விகள் எமக்குப் பழையன. இதற்கான பதில்களும் பழையன. உழைப்பின் முதற் பயண நன்றியின் பவியாய் இயற்கையின் தலைவன் இறைவனுக்குக் காணிக்கையாக்குவதே தபொங்கல். எனவே பொங்கல்

இன, மத, நிற வெறுபாடுகளை
கடந்த ஒரு நண்றியின் விழா.

பழைய ஏற்பாட்டில்

பொங்கல்

வேதாகம ஏடுகளை நாம் புட்டும்போது முதற் பொங்கல் விழா வைக் காரண் ஆபேல் கொண்டாடியதாகக் காண இருக்கிறோம். (ஆதி. ஆ. 4 : 3). இங்கே காயின் தன் விளோச்சவின் முதற் பயண யும், ஆபேல் தன் மந்தைகளில் சிறுக்கைதையும் இறைவனுக்கு நன்றியின் காணிக்கையாக்குகிறார்கள். அறுவடையின் முதற் பயண இயற்கையின் இறைவனுக்குக் காணிக்கையாக்கவேண்டும் என்னும் சருக்கைதைப் பழைய ஏற்பாட்டில் நாம் பரவலாகக் காணலாம். “உன் முதற் பலனில் பத்திலொரு பாகத்தைக் காணிக்கையாகச் செலுத்தத் தாமதிக்கவேண்டாம் (யாத. 23 : 28). உன் நிலத்தில் விளைந்த முதற் பலன்களை உன் கடவுளாகிய

பொங்குக நன்றியால் பொங்குக

— ரூபன் மரியாம்பிள்ளை

ஆண்டவரின் ஆயத்தில் ஒப்புக் கொடுக்கப்படுவதை நாம் இங்கு காணலாம். “நீங்கள் புதுப்பலன்களின் கதிர்க்கட்டை ஒப்புக்கொடுத்த நாளுக்கு அடுத்த நாளிலிருந்து ஏழ நிறைவாரங்களை எண்ணத் தொடங்கி, 7-ம் வாரம் நிறைவெய்திய மறுநாள் அதாவது 50-ம் நாள் (பெந்தக் கோல்து) ஆண்டவருக்கு புது நான் பலியைச் செலுத்தவேண்டும்” (வேவி 23:15). இந்தப் பழைய ஏற்பாட்டு வாக்கியங்கள் புதிய ஏற்பாட்டிலே கிறிஸ்துவில் நிறைவெப்புவின்றன “பண்டப் பிற்கெல்லாம் தலைப்பேருக்கும்” (கோவோ. 1:15) இறந்தோ ரிடமிருந்து உயிர்த்து துஞ்சினாலே ரின் முதற்கணியாகவும்” (1கொரி. 15:20) விளங்கும் கிறிஸ்து “தலைப்பேருன் எந்த ஆனும் ஆண்டவருடைய உரிமையாகக் கருதப்படும்” என்ற ஆண்டவரின் சட்டப்படி காணிக்கையாக்குப் பட்டார் (ஹாக். 2:23). பழைய ஏற்பாட்டில் முதற் கணி கள் காணிக்கையாக்கப்பட்ட பின் 50-ம் நாள் பலி ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டதெனக் கண்டோம். அங்கொந்த முதற் கணியான கிறிஸ்துவும் புதற்காண்டான் முதற் கணியாகக் காணிக்கையாகவும் பட்டபின் இறைத் தந்தைக்கு பலியாக்கப்பட்டார் (ஹாக். 23:45). இவ்வாறு முதற் கணியான கிறிஸ்துவும் நன்றியின் காணிக்கையாக பலியாக்கப்பட்டார்.

புதிய ஏற்பாட்டில்

பொங்கல்

புதிய ஏற்பாட்டின் கதாநாயகன் கிறிஸ்து புதிய ஏற்பாட்டின் முதற் கணியாக நன்றியின் காணிக்கையாகவும் பலியாகவும்

ஒப்புக் கொடுக்கப்படுவதை நாம் இங்கு காணலாம். “நீங்கள் புதுப்பலன்களின் கதிர்க்கட்டை ஒப்புக்கொடுத்த நாளுக்கு அடுத்த நாளிலிருந்து ஏழ நிறைவாரங்களை எண்ணத் தொடங்கி, 7-ம் வாரம் நிறைவெய்திய மறுநாள் அதாவது 50-ம் நாள் (பெந்தக் கோல்து) ஆண்டவருக்கு புது நான் பலியைச் செலுத்தவேண்டும்” (வேவி 23:15). இந்தப் பழைய ஏற்பாட்டு வாக்கியங்கள் புதிய ஏற்பாட்டிலே கிறிஸ்துவில் நிறைவெப்புவின்றன “பண்டப் பிற்கெல்லாம் தலைப்பேருக்கும்” (கோவோ. 1:15) இறந்தோ ரிடமிருந்து உயிர்த்து துஞ்சினாலே ரின் முதற்கணியாகவும்” (1கொரி. 15:20) விளங்கும் கிறிஸ்து “தலைப்பேருன் எந்த ஆனும் ஆண்டவருடைய உரிமையாகக் கருதப்படும்” என்ற ஆண்டவரின் சட்டப்படி காணிக்கையாக்குப் பட்டார் (ஹாக். 2:23). பழைய ஏற்பாட்டில் முதற் கணி கள் காணிக்கையாக்கப்பட்ட பின் 50-ம் நாள் பலி ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டதெனக் கண்டோம். அங்கொந்த முதற் கணியான கிறிஸ்துவும் புதற்காண்டான் முதற் கணியாகக் காணிக்கையாகவும் பட்டபின் இறைத் தந்தைக்கு பலியாக்கப்பட்டார் (ஹாக். 23:45). இவ்வாறு முதற் கணியான கிறிஸ்துவும் நன்றியின் காணிக்கையாக பலியாக்கப்பட்டார்.

முதற் கணிகளைக் காணிக்கையாக்கிய 50-ம்நாள் அதாவது பெந்தகோஸ்து நாளன்று பழைய ஏற்பாட்டு மக்கள் பலிசெலுத்தி அர்களெனக் கண்டோம் (லேவி 23 : 15). எனவே பெந்தகோல் தெநாள்முதற் கணிகளின் விராவா கவும் அமைகிறது. பெந்த கோல்தெ நாள் அதாவது முதற் கணிகளின் விராவாவிலே உருவாகும் திருச்சபை மும் முதற்கணியாகிறது. இவ்வாறு திருச்சபை கிறிஸ்துவின் ஆவியால் நிரப்பப்படுவதால் முதற் கணியாகிறது எனும் கருத்தைப் புனித சின்னப்பரும் தமது கடிதங்களில் உறுதிப்படுத்துகிறார். “வானத்தில் பெயர் எழுதி உள்ள தலைப்பேரூனவர்களின் திருச்சபை அங்கே விழாக்கூட்ட மௌனக் கூடி உள்ளது” (எபி. 12 : 23). எனவே திருச்சபை முதற் கணியாகிறது.

இதே கருத்தை விளக்க புனித சின்னப்பார் உரோமையருக்குக் கூறும் வசனங்கள் எமது தமிழ் இனத்திற்கும் பொருந்துவதாய் உள்ளது. “ முதற் கணியாகத் தேவ ஆஸ்தையக் கொண்டுள்ள

நாழும் இறைமக்களாக்கப்படும் நாளை எதிர்நோக்கி, அதாவது நம் உடல் ‘விடுதலை’யாக்கப்படும் நாளை எதிர்நோக்கித் தணித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் ” (உரோ. 8 : 23). (அழுத்தம் என்னுடையது) கோர இனவெறியின் படுகொலைச் சத்தம் இன்னும் கேட்கிறது. துப்பாக்கி வெடிகளின் பயங்கர கோசம் இன்னும் எதிரோலிக்கிறது. வீடெங்கும் அழுகைக்குரல் இன்னும் கேட்கிறது. இரத்த முத்திரைகள் இன்னும் அழிந்துவிடவில்லை. கறுப்புக் கொடிகள் இன்னும் அகற்றப்படவில்லை. இவை எல்லாம் எமது விடுதலைப் பயணத்தின் தவிர்க்க வோ, தகர்க்கவோ முடியாத மைல் கற்களாகிவிட்டன. இவ்வாறு உள்ளத்தில் கோசம் பொங்க, உடலில் வேதனையும், துடிப்பும் பொங்க, நாட்டில் அடக்க முறையும் அதிகாரமும் பொங்க-வீட்டில் இன்னுமொரு பொங்கவா?

எனவே, அடக்குமுறைக் கற்களில் சர்வாதிகாரத் தீ முடித் தமிழ்ப் பாளையில் போராட்டப் பாலாற்றி விடுதலையைப் பொங்க முதற் கணியாம் கிறிஸ்துவை வேண்டுவோம்.

புத்தாண்டே கூறு

நாட்டினில் மகிழ்ச்சி மலர்ச்சியும் இல்லை
 நன்மைகள் அறங்கள் நீதிகள் உண்மை
 ஏட்டினில் உண்டு இதயத்துள் இவ்வை
 எழ்மையும் செல்வழும் எப்பொதும் போட்டிப்
 பீட்டினில் வறுமை நரகிளும் சாசி
 வேற்றுமை காட்டிடும் கொடுமை அநீகி
 கூட்டிற்பெண் கிளிகள் கீகொலைபெரும் பழிகள்
 குறையுமோ கூறு புதியநல் லாண்டே

அடுத்தவர் வாழ்வைக் கெடுக்கிடும் வஞ்சம்
 அடக்கியே ஆண்டிடும் அதிகார நெஞ்சம்
 படித்தவை நாறு பன்புகள் சேறு
 படைத்தவன் யாரென்று கூறென்ற வீறு
 கொடுத்தவை எல்லாம் நமதென்று சேர்த்துக்
 குவித்திடும் கன்னவப் பேய்களும் வேறு
 எடுத்திவை யாவையும் ஏற்றித்து உன்னால்
 இயலுமோ கூறு புதியநல் லாண்டே

அன்பிலே வரட்சி அமைதியிற் பிரட்சி
 அழிவிலே அறிவிலார் அடைந்திடும் மகிழ்ச்சி
 இன்பமாய்த் தோற்றி மனதையே மாற்றி
 இளமையைப் பலிகொளும் இழிநிலைக் கவர்ச்சி
 துன்பமே உருவாய் என்றுமே உருகித்
 துடித்திடும் வாழ்க்கையில் நடித்திடும் எமக்கு
 உன்பிறப் பாலிங்கு உதிக்குமோ மலர்ச்சி
 உள்ந்திறந் துரைத்திடு புதியநல் லாண்டே.

— யாழ் “ ஜெயம் ”

உருவக்க கதை

சுசி ஒரு புத்தப் பூச்சி: அவள் பண்க்காரியர்களும் இருக்கால் மாதாந்தம் வெளிபாரும் எல்லா சுஞ்சிக்களையும் விடாமல் வாங்கிவந்து ஒரே முச்சிற் படித்துவிடுவாள். அவன் துவாசிப்பார்வத்தை அறிந்திருந்த சினேகிது வேறி, நன்று அபிமான சுஞ்சிக்கயான புதிய உலகம் பற்றிக் கிபார்க் கெய்திருந்தாள். அதையும் விட மன்மில்லாமல் வருட சந்தாவை அனுப்பிவிட்டார்களி. ஆனால், ஏனோ அவர்க்கு அந்தச் சுஞ்சிக்கயில் அதிக நாட்டம் ஏற்படவில்லை ஏதோ எடுத்தோம் என்பதற்காக முதற் புத்தகத்தை மேலோட்டமாகப் பார்த்துவிட்டுப் போட்டு விட்டாள். அதன் பின்பு வந்த புதிய உலகத்தை அவள் பிரித்துக்கூடப் பார்த்துவில்லை.

இதைக் கண்ணுற்ற ஏனைய சுஞ்சிக்கள் சந்தோஷப்பட்டன. தந்தெருமை மிகுதியால் எப்போதும் புதிய உலகத்தைப் பழித்துரைத்தன. தம்மைப்போற் கவர்க்கியாய் மாறினுற்றுன் 'சான்ஸ்' என்றுசப்புக்கொட்டின.

ஆனால், புதிய உலகமோ என்ன வந்தாலும், இந்திலை மாறுவ இவ்வூல் என்ற மன உறுதியுடன் கொட்டத்தைக் கழித்தது. என்றால் ஏனைய சுஞ்சிக்களின் சேட்டடகள் நீங்குவதாயில்லை.

அன்று வழியம்போல் சுசி நிதி தினர்யால் எழுந்ததும் படுக்கை யிலேசே கெட்டதபடி சில சுஞ்சிக்களையும் படித்துக்கொண்டிருந்த நாள். அவனது கையிலிருந்த சஞ்சிகைக்குச் சந்தோஷம் பிடிபட வில்லை. “எய் புதிய உலகமே! பார்த்தாயா எங்கள் மேல் இவருக்கு எத்தனை ஆசை என்று..? படுத்த படுக்கையிலிருந்து எழுந்திருக்க மனமின்றி எங்களைப் பழக்கிறோன். எங்கள் அழகிற்கு, ஆபாசத்திற்கு இவள் அடிமை...! காலத்துக்கேற்ற கவர்க்கி வேண்டும்பொரு நீ சுத்தக்கருநாடகம்... அதனாற்றுன் உன்னை சுசி ஏறே தேதும் பார்ப்பதில்லை...” என்று ஏனவுமாகக் கூற. ஏனைய சுஞ்சிக்காள் கலங்கை ஒழிபோலச் சிலு சிறுவென்று சிரி த்தன. “அதனாற்றுன்..?” ஒவ்வொரு வருக்கும் ஒவ்வொரு கொள்கை சிருக்கிறது.. ஒவ்வொரு இரசனை பிரிந்திரது.. நீங்கள் உங்களுக்குரிய கவர்க்கியை... காமத்தை

இப்படியும் ஒரு தாகமா?

செல்வி. H. R. வர்க்கீஸ்

கொடுக்கின்றீர்கள், நான் எனக் கேயுரிய கண்ணியமான கருத்துக் களே, நல்ல புத்திகளைக் கொடுக்கிறேன்...பாவம் சுரிக்கு என்னிடம் பிரியில்லாமலிருக்கலாம். ஆனால், என்னை மதிப்பவர்களும் ஏராளமானவர்கள் இருக்கத் தான் செய்கிறார்கள்..."

"ஓய் மிஸ்டர் புதிய உலகம்! என்ன கனக்கக் கலையளக்கி நிர்ச்...? உந்தக்காலத்தில் மனிச கீனயே மனிசன் மதித்தக்காணல்ல...உம்மையும் உம்மட கருத்தையும் ஆர் கானும் கேக் கிறதும் மதிக்கிறதும்...?" மீண்டும் எல்லாச் சஞ்சிகைகளும் சிரிக்க, புத்தியில்லாதவர்களோடு பேசிப்பலவில்லை என்று புதிய உலகம் மொனமாகிறது.

"என்னப்பா உலகம் ஊனமயாயிற்றீர்...?" "திமிர் பிடிச்சுதெண்டு தெரியாதே...?" "அவர்ர திமிர் அவரோடு..." அந்த சஞ்சிகைகளின் கேவிகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி இடுவது போல் கதவு தட்டப்படும் ஒசைக்கசியின் சிநேகிதி வேஜி தான் வருகிறார். "ஹல்லோ வேஜி... எப்பயடி மட்டக்களப்புக்கு வந்தனி...? நல்லாய்த்தான் இளசுப்போன்றேய்." "நான் உயிர் தப்பி வந்திருக்கிறேன் அதொன்டேபோதாதே...? கொழும்பில் நான் இருந்த வீடுமட்டுமென்ன வேலை செய்த கொம்பணியும் குளோஸ்! கடவுள் கருணை நான்

தப்பினது...இஞ்சை என்னை நெச்சு அம்மாவும், அப்பாவும் செத்துப் பிழைச்சு நிற்குதுகள்... நீருக்காவென்டாலும் வீடுபெக்கம் போய் என்னை விகாரிக்கேல்லையே...? உந்தக் கதைப் புத்தகங்களை விட்டுப்போட்டு வரமாட்டாய்தான்... அதுசரி உள்குப் புதிய உலகம் புத்தகம் வாறதெல்லே...? இந்தக் கவைரத்தினுல் எனக்கு அந்த புத்தகம் அனுப்பமாட்டார்கள் என்னுடைய முகவரியையும் கொடுத்து இந்த வருடச் சந்தாவையும் அனுப்பிப் போட்டன்... ஆனால், அது வரும் வரைகளும் எனக்குப் பொறுமையில்லை. அதுதான் உண்ணட்டை ஒடிவந்த னுண்..." "அப்பு...புதிய உலகத் துக்காக்கத்தான் வந்தனே என்னுடையலு...பறவால்ல...ஆனால் அதில் அப்படி என்ன புதுமை இருக்கேண்டு பொறுமை இல்லாமல் ஓடி வந்தனே...?" "ஏன் நீ படிச்சத்தில்லையே?" "படிச்சி ருக்கிறான் யூஸ்லஸ்! அதுவும் ஒரு புத்தகமே...?" "அவ்வளவுதான் உள்ளசனை..." "தெரியா மல்த்தான் கேக்கிறன் அதிலை என்ன இன்றன்ற் சொல்லுபாப்பம்..."

"கசி; எல்லாச் சஞ்சிகைகளும் எல்லாச் சுவைகளையும் தாறு தில்லை...ஆனால், புதிய உலகம் பல்களையும் தரும் பெக்கிஷமடி.. அது மட்டுமே நாட்டிலையும், வீட்டிலையும், ஏன் ஒவ்வொரு மனித

ருக்கிண்டபில் நடக்கிற சம்பவங்களையும், நன்மை திமைகளையும் உண்மைக் கருத்தாகச் சாதுரயமாக..கணவர்யான தமிழில்..கசி எனக்கு விமர்சிக்கத் தெரியாது.. ஆனால், இதைப் படிக்கிறவங்களின் மனத்தினையும், போக்கினையும், நோக்கினையும் ஒரு புதிய உலகத்தை உண்டுபண்ணுகிறது இப்புத்தகம் என்பது மட்டும் எனக்கு நல்லாத் தெரியும்... இதைப் படிக்கிறவங்களுக்கு நான் சொல்லுகிறது புரியும்..”

“உன்னைப்போல பைத்தியங்கள் கட்டாயம் இதைப் படிக்கத்தான் செய்யும்..” உண்மைதானா?.. காதல் என்ட பெயரில் காமத்தைக் கொடுரேத்தனமாய்க் காட்டும் குப்பைகளை கண்கொட்டாமற் படிக்கும் உன்னைப்போல ஆக்கஞ்கு புதிய உலகத்தைப் படிப்பது பைத்தியக்காரத்தனமாய்த்தான் தெரியும்..”

“கேவலம் இந்தச்சஞ்சிகைக்கா என்னேட சண்டைக்கு வாற போல சிடக்கு...?” “தயவு செய்து இன்னுமொருக்கா இந்தப் புத்தகத்தைக் கேவலம்என்டு சொல்லாதையா?.. நன்மை திமைகளை எடுத்துச்சொல்லும்

நல்ல துணைவியாக இதை நான் மதிக்கிறன்..”, சொல்லிய வேஜி பார்ப்பாரற்றுப் புத்தம் புதி தாய்க் கிடந்த அத்தனை புதிய உலகத்தையும் ஒன்றூய் அடுக்கி, மார்போடு அணைத்துக்கொண்டு, “வாகீச்சுப் போட்டு நானே வசூக்கொள்ளுன் என்ன...?” என்று கேட்டு கசியிடம் விடைபெற்ற வேஜியின் செயலைக் கண்டு கசி மட்டுமல்ல அங்கே கிடந்த மற்றைய சஞ்சிகைகளும் மணம் நெகிழ்ந்தன.

“தன்னை விரும்பிப் படிக்கவும் பலர் இருக்கிறார்களென்று புதிய உலகம் சொல்லியது உண்மைதான். ஆனால், இப்படி ஒரு அபிமானமா...? தாகமா...? ஆச்சர்யத்தால் அகள்ற கண்களால் புதிய உலகத்தைப் பார்த்துப் பெழுச்செறிந்தன அந்தச் சஞ்சிகைகள். ஒரு ஆத்தும் ஆதாயத் திறால் பரவோக ராஜ்யம் முழுவதுமே சந்தோஷப்படுமாயே...? அப்படி ஓர் ஆனந்த உணர்வு புதிய உலகத்திற்கு! ஆனாலும் தனக்கேயுரிய அடக்கத்துடன், அன்புடன் ஏனைய சஞ்சிகைகளிடமிருந்து விடைபெற்றுக் கொண்டது.

“பொங்கலோ பொங்கல்”

—பரிபூரணன்—

மையிருள் அகல, வைகளுற புரை,
மண்மகன் துயில்களைந் தெழுந்ப,
மாங்குயில் பாட, சேவலும் கல
மங்களக் கீதமும் முழங்க,
தைமகன் தங்கத் தேரினி வேறிச்
சகலரும் அருள்பெற வந்தாள்.
தமிழர்கள் புகழ் உழவர்கள் மகிழுத்
தைத்திருப் பொங்கலாய் வந்தாள்

மைனகளிற் கோலம் மங்கையர் வரைய
மாவிலைத் தோரணம் அசைய,
மழலையும் தாயும், மகவுடன் ஆவும்,
மைனவியும் கணவனும் குளிர
அனைவரின் மைனயும் அழகுற ஜோவிக்க
அனந்தம் பாலெனப் பொங்க,
அறுவடை முடிந்த புதுவகைப் பயிர்கள்
அழகிய கலங்களிற் பொங்கும்.

கண்ணலும் கதவியின் கனிசனும் பாலும்
கால்நடைச் செல்வமும் பொங்கும்
காதலர் மனமும் கனிப்பினிற் பொங்கும்
கதிரவன் சோதியும் பொங்கும்
இன்னலும் நீங்கும் இன்பமும் ஒங்கும்
இயற்கையின் வளமெல்லாம் தேங்கும்
எழைகள் மகிழ்வில் இறைவேனைக் காட்டும்
இளியதைப் பொங்கலோ பொங்கல்

புதிய முற்பகல்

என்னைற்ற நாற்றுண்டுள்ளாகப்
பெண்ணினம் பற்றிப் பல்வேறு
விதமான வினாக்களும் விடை
களும் எழுந்த வண்ணமாகவே
இருக்கின்றன. எனினும் அறிஞர்
கள் அனைவரும் ஒப்பமுடிந்த ஒரு
மனப்பட்ட கருத்து ஒன்றும் இது
வரை வெளிவரவில்லை யோபதே
உண்மை. பெண்கள்மி, பெண்
உரிமை பெண்கள் முன்னேற்றம்
என்ற தலைப்புக்களில் வரும் கருத்
துக்கள் பலப்பல, இவையாவும்
பெண்ணினம் நின்ட காலமாகத்
தனக்குரிய நிலையினைப் பெறுது
நிற்கிறதென்பதை நிருபிக்கின்றன.

பெண்களைப்பற்றி, அறிவியலி
லும் அரசியலிலும் கருத்து
வேறுபாடுகள் காணப்படுவது
இயல்பு. ஆனால், சமூகநிலையிற்
பெண்களுக்குரிய இடமென்ன?

என்பதைப்பற்றி முன்னேயறிய
முயற்சி எழவேண்டும்.

பெண்ணேருத்தி சமுதாயத்
தில், ஒரு கடுமெபத்தில் ஓர் உறுப்
பீளங்காக வாழும் பொழுது அவர்
ஞக்குரிய நிலையென்ன? அவள்
எப்படி வாழ வேண்டும்? எப்படி
வாழ்கிறார்கள்? அவள் நல்வாழ்வு
வாழ நம்முன்னேர் வகுத்தவழி
எதுவும்துணைசெய்யுமா? என்பதே
இப்பொது நம் முன் நிற்கும்
பெரிய வினாவாகும்.

உலகப் புவவரான வள்ளுவர்,
இல்லறத்தில் நல்லானோடு மனை
யறும் மாண்புற நடாத்தியவர்
என்று அவர் நூல்வழி நின்று
அறியக்கிடக்கிறது. அன்றியும்,
சமுதாயத்துக்குரிய வாழ்க்கை
நூலை வகுத்த வள்ளுவர் எது
சிறந்த வாழ்க்கை என்பதையும்
வெளிப்படையாகத் திறம்பா—
விளக்கியுமினார்.

வள்ளுவன் கண்ட வாழ்க்கைத் துணை
— இராஜேஸ்

வாழ்க்கை ஒரு சுகடம். அதனை இழுத்துச் செல்லும் இரண்டு ஏரு துகள் போன்றவர் ஆனாலும் பெண் ஞுமாகிய பெருமக்கள் என்பது அவர்து உள்ளாக்கிடக்கூடாது. அதனை அறத்துப் பால் தொடக்கத்தில் ‘இல்வாழ்க்கை’ வாழ்க்கை துணைவும் இரண்டு அதிகாரங்களில் அவர் தனித்தனி எடுத்து விளக்கியுள்ளார். பெண் ஒருத்தி குடும்ப உறுப்பினளாக அமையும்போது அவனுக்கு வேண் டிய குணம் செயல்கள் யாவை என்பதை அழுகுபட வகுத்துத் தந் துள்ளார்.

“மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித் தற்கொண்டான் வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை”

பெண் எப்படி வளர்வேண்டும். தன் நாயகனுடே எப்படிக் கூடி வாழுவேண்டும் என்ற இருபெருங் கருத்துக்களை இக்குறள் அடக்கி யுள்ளது.

வாழ்க்கைத் துணையானவள், மனைத்தக்க மாண்புடையாகி என்று கூறுமுகத்தால் பெண் ணின் இனம் பருவ வளர்ச்சி எவ்வாறு அமைதல் வேண்டும் என்பதைக் காட்டுகிறார். ஆகை என்ற இறந்தகால விலையெச்சத்தால் தலைவனுடே வாழ்க்கைப்படுவ தற்குமுன் பெண் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய வளர்ச்சியின் மாண்புகளைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஆசிரியர் மாண்பு என்று கூறுது தக்க மாண்பு என்று அடை

கொடுக்கும் சிறப்பு அவதானித் தற்குறியது. பெண்களுக்கென்று தனித்த மாண்புகளையே அவர் ‘தக்கமாண்பு’ என்கிறார்.

மாண்பு என்றால் பெருமைக் குணங்கள் என்று பொருள்படும். தன்னியல்தில் மேம்பட்டு விளங்கும் நற்குணங்களையுடையவளாக இருப்பது மாண்புடையவளாக வாழ்வதாகும்.

நீருக்குக் குளிர்ச்சியும் நெருப்புக்குச் குடும் இயல்பாகும். நீருக்கு நிறமும் பஞ்சக்கு நிறமும் இருப்பது கூட்டுறவிலில் உண்டாகும் செயற்கையாகும். இவை போன்றே பெண்களுக்கு இயற்கையாக அமைந்த குணங்கள் விலைள். சேர்க்கையில் ஒல் அவர்கள்பால்வந்தமைந்த குணங்களும் விலைள். பெண்களுக்கு நாணம் மட்டம், அச்சம் பயிற்சியு என்றும் நாற்குணங்களும் இன்றியமையாதன. இவற்றுடன் உயிர்ப் பண்பாகிய அன்பும் அமைதல் வேண்டும்.

“அன்பும் அறநும் உடைத் தாயின் இல்வாழ்க்கை பண்பும் பயனும் அது.”

அன்பு இல்வாழ்க்கையின் பண்பு ஆகும். அறம் இல்வாழ்க்கையின் பயன் ஆகும். அன்பின் வளர்ச்சியே அவ்வாழ்க்கைக்கு அமைந்த சிறந்த பண்பு என்பது ஆசிரியருடைய கருத்தாகும். ஆணினும் பெண் அன்பு மிகுநியும் உடையவளாகவே பிறக்கிறார். ஆகையால் பெண்ணுக்குமிய

மாண்பு அன்பு நிறைந்து சொல் விலும் செயலிலும் பரிமளிக்க வேண்டும்.

பெண், தான்புகும் இல்லத் தின் வருவாய்க்குத்தக விருந் தோம்பல் முதலான அறங்களைக் கையாளல்முறையாகும் இதனுடே தான் வள்ளுவர் தக்கமாண்பு டையளாகி எனக் கூறுதலோடு நிலவாமல் “மனைத்தக்கமாண்பு டையளாகி”என்ற அடைமொழி யோடு கூறுகிறோர். இன்னும், வறுமைக் குடும்பத்திற் பிறந்து கெல்வக் குடும்பத்தில் இல்லறம் நடாத்தவும், கெல்வக் குடும்பத்திற் பிறக்கு பொருள்வள என் குறைந்த மனையில் வாழ்க்கைப் படவும் வேண்டிய நிலையில் மனைவி எத்தகைய மாண்பினாக வாழ வேண்டும் என்ற ஐயம் எழுத வாறு “தந்கொண்டான் மனைத் தக்க மாண்புடையளாகி” என அழகாகவும் தெளிவாகவும் எடுத்துரைக்கின்றார்.

கொண்டானது வருவாய்க்குத் தக்கதாக வாழ்க்கையைக் கொண்டு செலுத்தவும் இல்லற மாதர்க்கு அமைய வேண்டிய பண்பாகும். “வருவாய்க்கிணையச் செலவு செய்தல்” என்பது செலவு செய்ய வேண்டிய காரியங்களிற் செலவு செய்தும், சிக்கண்ப்படுத்த வேண்டிய காரியங்களிற் சிக்கண்ப்படுத்தியும் திறம்பட வாழ்க்கை நடத்துதல் என்பதே அதன் பொருள்.

இக்காலப் பெண்கள் பஸர் படித்துப் பல வேலைகளில் அமர் கின்றனர். பாரதியார் கற்பனை மிறகண்ட பெண்ணுலகம் இன்று உண்ணமயில் உருப் பெற்றுவருகின்றது. ஆண்களுக்குச் சரிநிகர் சமாளமாக எல்லாத் துறைகளிலும் பெண்கள் உழைத்துவருவது வரவேற்கத் தகுந்ததுதான். இத்துடன் அவர்கள் இல்லறக் கடமைகளிலும் தவரூது ஒழுகி வருதல் அவசியம்.

பெண்கள் எந்தெந்தத் துறையில் இறங்கினாலும் அவர்களுக்கு இயல்பிலமைந்த அன்பு, பணிவு, பொறை போன்ற அரும் பண்புகளை இழக்காது அவற்றைத் துணிக்கொண்டே வாழ்க்கையில் வெற்றி பெறவேண்டும்.

“வாரை வைத்தன்றே சித்திரம் வரைதல் வேண்டும்” இல்லறம் மேற்கொள்ளும் பெண்ணை குத்தி நற்குண நற்செய்கைகளுடையவளாக இருப்பதோடு நல்ல உடல்நலம் பொருந்தியவருமாக இருத்தல் வேண்டும். “வளத் தக்காள் வாழ்க்கை தத்துணை” என்ற தொடரால் இத்தனையே ஆசிரியர் வற்புறுத்துகின்றார். நோயற்ற வாழ்வு வாழும் குடும்பமே மகிழ்ச்சி நிரம்பிய வாழ்வை நடாத்தும்.

மனைமாட்சியின் நன்கூலமான நன்மக்கட்பேறும் உடல் வளம் மிக்க தம்பதிகளுக்கே உடைமையாகும்.

வசந்தம் பூக்கும்.

நித்தமும் வறுமை யோடு,
 நிலத்திடை வாழும் மாந்தர்
 புத்துபிர் பேரவே வேண்டும்
 புன்னைகள் மதிய வேண்டும்
 சித்தமே களிக்க நின்று
 சிரித்திட வழிகள் வேண்டும்

உழைத்திடும் வர்க்க மாகி,
 உலகினில் வறுமை யோடு
 தழைத்திடும் நிலையே இன்றித
 தவித்திடும் நிலையை மாற்ற.
 விழைந்திடும் கூட்டம் வேண்டும்
 விடிவுகள் தோன்ற வேண்டும்

கைகளைக் கட்டி நின்று
 கடமைகள் செய்த காலம்,
 பையவே மறைந்த தென்று
 பாடிடும் காலம் வேண்டும்
 தொய்விலாச் சமூகம் தோன்றத்
 தூய்மையாம் உள்ளம் வேண்டும்

இனமதம் பொழிக ஸன்று,
 இசைத்திடும் செயலால், அந்தோ
 சனமெலாம் பினவு பட்டுச்
 சமரிடும் நிலையை மாற்ற,
 அனைவரும் ஒன்று பட்டால்,
 அவனியில் வசந்தம் பூக்கும்.

— அ. கெளரிதாசன்
 கிண்ணனியா

காவு உலகு

செல்வக் கிறுவர்களே !

புத்தாண்டு பிறந்து விட்டது.
புதிய உற்சாகமும் ஊக்கமும்
உங்கள் இதயத்தில் உதயமாக
வேண்டும், நீங்கள் படிக்கவேண்டும்
பாடம் ஏராளமாக உண்டு.
ஊக்கமுடைமை சோம்பல் இல்
வாசயை இவை இரண்டும் உங்கள்
விடம் இருந்தால் நன்றாகப் படித்து
உயர்வைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

“முயற்சியடையார் இகழ்ச்சி அடையார்” என்பது நம் நாட்டுப் பொன்மொழி, முயற்சி உடைய வன் உடல் வருத்தம் பார்க்க மாட்டான். பசியைப் பொருட்படுத்தமாட்டான். நித் திரையைக்கூட உதறி ஏறிந்து விட்டு எடுத்த காரியத்தை முடித்து வெற்றி காண்பான்.

உள்ளத்தில் ஊக்கம் உடைய வனே செல்வம் உடையவன். ஊக்கமற்றவன் செல்வமற் ற வ. ஸ்.

“ஊக்கம் உடையவனைத் தேடித் திருமகள் வருவாள்” என வள்ளுவர் கூறுகிறார். வாழ்வில் என்றும் அழியாத கல்விச் செல்வத்தை ஊக்கத்தோடு கற்று உயர்நிலைபெற்று, நல்வாழ்வு அடைய வேண்டுமென்று இன்றே உறுதி பூண்டு கொள்ளுங்கள்.

மழை பொழிந்து, குளம்நிறைந்தால் நீருயரும்; நீரிலுள்ள பூக்களும் நீரினாக உயர்ந்து வரும். அதுபோல ஊக்கத்தின் அளவாக ஒருவனது வாழ்வும் உயரும் வளரும்பெருகும்.

முயற்சி முன்னேற்றத்தின் படிக்கல். ஆழமுயன்றுவில் ஆகாத தில்லை என்பதை நன்குணர்ந்து உங்கள் வாழ்வை வளப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று இப்பத்தாண்டில் அறிவுரை கூறியிப் புத்தாண்டுச் சோபணமும் சாற்றுகின்றேன்.

வாழ்வில் விடாழுயற்சியின் மூலம் வெற்றி பெற்றேரத்து வரலாறுகள் உங்கள் உயர்ச்சிக்கு எடுத்துக் காட்டுகளாக, வழிகாட்டும் ஒளி விளக்குகளாக மினிரட்டும்.

முடியாது

ஓமுக்கம் விழுப்பம் தருமென் பார்கள்
உண்மை உண்மை உண்மை தான்
ஓமுக்கம் உயிரில் உயர்வென் பார்கள்
ஓருவரும் மறுக்க முடியாது.

உயிர் போனாலும் பரவா யில்லை
ஓமுக்கம் தன்னை இழக் காதே
உயர்வின் பாதை ஓமுக்கம் என்பார்
உரைகள் யாவும் தங்கந் தாம்

செவன் போனால் பிறர் அழுவார்கள்
சிறந்த ஓமுக்கம் போய்விட்டால்
யார்அழு வார்கள் இழந்தவர் அழுவார்
யாவும் அழியா மணி மொழிகள்

தெள்ளத் தெளிந்த உபதீத சங்கள்
தெரிந்தால் மட்டும் போதாது
உள்ளந் தன்னில் உரமில் லாமல்
ஓமுக்கம் காக்க முடியாது.

— ஜெயசௌநி

முயற்சி பற்றிய முதுமொழி

- * “ஊக்கம் ஆககந்தரும்”
- * “முயற்சி திருவினையாக்கும்”
- * அரைக்க அரைக்கச் சந்தனம் கமமும்,
- * அடிமேல் அடியடிக்க அம்மியும் நகரும்.
- * ஏறும்பு ஊரக் கற்குழியும்.
- * பாடுபட்டவன் பட்டம் பெறுவான்.
- * ஊக்கமாலை கைவிடேல்

- * சுறு சுறுப்புள்ளோர் பூமியின் சாரம்.
 - * உழைப்பின்றி ஊதியமில்லை.
 - * உறங்கின நரி கோழி பிடிக்காது.
 - * உருஞங் கஸ்விற் பாசி பிடிக்காது.
 - * இந்தகால் முதேவி நடந்த கால் சீதேவி.
 - * விடாழுயரசி வெற்றி தரும்.
 - * முயற்சியுடையவன் முன்னெறுவது இல்து.
 - * தேநேங்கள் கண்டடைவிர்கள்.
-

பூஜை!

1. காட்டுப்பூ .. ஓர் முறை
கழுத்தில் மாலை ஒவ்வொறுயும்
போட்டுக் கொண்டு வந்ததாம் !
 2. புனித வார்த்தை சொன்னதாம் !
“கொலைகள் செய்வதில்லை நான் !
கூட வாருப ; கோயிலின்
சிலை யன்னதும் நரிசனம்
செய்து மீண்வம்” என்றதாம் !
 3. எவி யன்ற வும் பேச்செலாம்
ஏற்று உம்பி உண்ணையில்
நவியு திரும் என்றுமே
நடைகள் காட்டிச் சென்றதாம் !
 4. செல்லச் செல்ல முன்தொகை
சிறிய தாவில் வந்ததாம் !
மேல்ல யெல்ல விழுங்கியே
மேலும் போர்வவ போர்த்ததாம் !
 5. கடைசி நேரக் காட்சியைக்
கண்டுணர்ந்த மூவெவி
யடையர் நாங்கள் என்றதாம் !
மாயமாகப் பறந்ததாம் !
 6. பூஜை என்றும் பூஜையே !
புனிதனுக முடியுமோ ?
தேரை நாவிற் பூசினால்
செயலினாலே காணுவோம் !
- “தாமரைத் தீவான்”
கிஷ்ணரியா

கருத்து மொத்தம்

பரிசுக்கட்டுரை

நாட்டு, வெளிநாட்டுப் பிரச்சி
னைகளுக்கும் காரணமாகிறது.

“என்னைத் தேடு சகவமும் உண்,
ஈந்த தேடுமே” இது ஆண்ட
வன் வாக்கு, இக்காலத்தில் மட்டு
மன்றி முக்காலமுமே எமக்கு
முக்கியமானது ஆன்மீகம். ஆனால்
இதை எவ்வும் உணருவதில்லை.
இன்று எந்தவொரு விடயத்தை
எடுத்துக் கொண்டாலும் அங்கு
முதலில் ஆராயப்படுவது பொரு
ளாதாரத்தின் நன்மை, திமைகள்
தாம். இப் பொருளாதாரம்
தான் இன்று பல்வேறுபட்ட பிரச்
சினைகளுக்கு வழி வகுக்கின்றது.
இன்னும் கூறினால் எத்தனையோ
நாடுகளில் எழுந்துள்ள உள்

ஆனாலும் இப்பிரச்சினைகள்
ஒக்கல்கள் ஏனபவற்றைத் தீர்ப்பு
தற்குத் தந்தனையோ திட்டங்கள்,
சட்டங்கள் கையாளப்படு
கின்றன. இத்தகைய யதோரு
பொருளாதாரத் துறையை முன்
னேற்றுதற்கும் பல்கோடிக் கணக்கான
பணமும், மனித இயந்திரசுக்
தினாலும் செலவாளின்றன. இவற்றுல்
கடுசெய்யக்கூடியது தான்
பொருளாதாரத்துறை. ஆனால்
இத்தனைக்கும் அப்பாற்பட்ட விலை
மதிப்பற்ற ஒன்றுகை இருப்பது
தான் ஆன்மீகம். ஆனால் இன்றைய காலகட்டத்திலே ஆன்மீகம்
என்ற ஒன்று இருப்பதையே பலர்

இக்கால வாழ்வில் எமக்கு
அதிமுக்கியமானது ஆன்மீகம்
— சந்தன மனுவேற்பின்கொ

என் எவருமே நினைப்பதில்லை என்று தான் கூறுவேண்டும்.

இதற்குக் காரணம் ஆன்மீகம் என்றால் என்ன? இதனால் என்ன பலன்? எப்படி இதனை வளர்ச்சி யடையச் செய்யலாம்? என்பதை போன்ற இன்னும் பல என்ன அனுக்கு விடைகாண முடியாமல், இன்று எத்தனையோபேர் இருப்பதற்குதான். இன்னும் கூறினால் “ஆன்மீகம்” இதனைக் கண்ணால் காணமுடியாது. எனவேதான் இதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில்லை. ஆன்மீகத்தால் நாம் பெறக்கூடிய பலாபலன்கள் என்ன என்றாலோ. அவற்றை இவ்வளவில் நாம் கண்கூடாய்க் காணமுடியாது. இத்தகைய காரணங்களினாலேதான் இன்று பொருளாக தாரத்துறைதான் முக்கியமென்று பலரும் கூறுகிறார்கள். எது எப்படி யாயிருந்தாலும் அனைத்தி லும் முதன்மை பெற்றது ஆன்மீகம்தான் என்று யாரும் மறுக்கவோ, மறைக்கவோ முடியாது.

“ஒருவன் உலகமெல்லாம் தனதாக்கிக் கொண்டாலும் தன் ஆண்மாவிற்கு கேடு விளைவிப்பானால் அதனால் அவனுக்கு லாபமென்ன?” எனவே நாம் எப்படித்தான் எவ்வளவு தான் பொருளாதாரத்தில் அபிவிருத்தி அடைந்தாலும் அதன் முழு நிறைவை ஆன்மீக வளர்ச்சியிலே

தான் பெற்றுக் கொள்ளலாம். இதை விடுத்துப் பொருளாதாரத்துறையே எமது குறிக்கோளாக மட்டும் கொள்வோமேயானில் நாம் ஒரு வகையில் மூடர்கள் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அத்தோடு பொருளாதாரத்துறையால் எமக்குக் கிடைப்பன இவ்வளக் குன்பமும் நான் என்ற அகந்தையும் தாம். ஆனால் ஆன்மீக வாழ்வோ என்றால் எமக்கு இவ்வளவில் மட்டுமன்றி மறு உலகிலும் முடிவில்லாப் பேரின்பத்தையும் கொடுக்கவல்லது என்பது யாராலும் மறைக்க முடியாத உண்மை.

எமது ஆன்மீக வாழ்வு எந்த வொரு வகையிலும் சிர்குலையுமானால் அவற்றைப் பண்தையும் இயந்திரத்தையும் கொண்டு கீர்செய்ய முடியாது. எவ்வளவு தான் பொருளாதாரத்துறையில் முன்னேறி நிறைவெற்றாலும் அதனால் பலனேன்றுமில்லை. ஆனால் இவை யணத்தையும் மறந்து மறைத்து வாழ்வே நாம் முற்படுகிறோம். எனவேதான் இன்று எத்தனையோ பேர் வாழ்க்கையில் எவ்வளவுதான் பொருளாதார அபிவிருத்தியுடன் இருந்தாலும் வாழ்க்கையில் நிம்மதியற்று அலை கிருந்தார்கள். இதற்குக் காரணம் அவர்களின் ஆன்ம வாழ்வில் என்னளவேனும் அபிவிருத்தியில்லை. எனவே எமது வாழ்வில் ஆன்மீகமே எப்போதும் முதன்மை பெற வேண்டும்.

பரிசுக் கட்டுரை

எதிர்காவலம் ஒளிமயமாக என்ன யெங்கள் ஈடேற நம்முடைய கை தேவைகள் பூர்த்தியடைவதில் நம்முடையதும் நம்மைச் சேர்ந்தவர்களாதும் பொருளாதாரமே முதல் இடம் பெறுகிறது.

நாம் வாழும் குழல் இன்று விரைவாக ஏழ்மையாகும் சாத்தியக் கூறுகள் தென்படுகிறது. இச் சந்தர்ப்பத்தில் நமது பொருளாதாரத்தை நாம் பெருக்கிக் கொள்ளாவிட்டில் நாம் மிகவும் துண்பப் படுவோம், என்பது வெள்ளிடை யலை.

வயிற்றுக்குச் சோதி விளாத போது ஆன்மீகம் சோது போடாது. அதுவரை நாம் பட்டினி கிடந்து சாக வேண்டியது தானு? எம்முடைய பொருளாதாரம் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருந்தால் நாம் பட்டினி கிடந்து சாக வேண்டியதுதான். எனவே எம் போன்றவர்கள் தத்தமது பொருளாதாரத்தைக் கூட்டிக் கொள்ள வேண்டும்.

பொருளாதார நிலையில் பின்தங்கிய நாடுகள் பல வல்லரகசுகளிடம் கடன் படுகின்றன. அதே நிலையில் அந்த நாடுகளது

பொருளாதாரம் சிறிதளவேனும் வளர்க்கியடையாத நிலையில் அவை வல்லரகசுகளை சிறு தேவைக்கும் எதிர்பார்க்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும். தொடர்ந்து அந்தநாடுகள் அவ் வல்லரகசுகளிடம் இயல்பாகவே அடிமையாகி விடுகிறது. இதே நிலை மனிதர்களிடமும் காணப்படுவதை நாம் இன்று கணக்கடாகத் காணலாம். வசதி இல்லாதவன் வசதியுள்ளவன் முன் கைகட்டி நிற்க வேண்டிய நிலை. இத்தகைய அடிமைக் கதையை கீட்க நிச்சயமாக பொருளாதாரமே உதவி செய்யும்.

எங்காவது 'அநியாயம் நடைபெற்றால் கூட அதை முறியுத்திக் கொரு வெள்ளும்' வென்டும்.

சிறு வயதில் கூரிய அறிவு வரம் பெற்றவன் பாடசாலையில் சிறிது படிக்கிறான் எனினும் அவன் வசதி அற்றவனான காரணத்தால் தனது மேற்படிப்புகளை சிறந்த முறையில் முடிக்க இயலாதவனுகின்றான். அவனைப் பான்ற எத்தனையோ பேர்தமது ஆசைகளை இல்டியங்களை அடைந்திட சிறிதளவே நும் பொருளாதார வசதி வேண்டும் என்பதை உணர்ந்தி ருப்பார்; உணர்ந்திட வேண்டும்.

**இக்கால வாழ்வில் எமக்கு
அதிமுக்கியமனது பொருளாதாரமே
சோபனு ஸோகிதராஜா**

பொருளாதார வசதிப்பேலயே ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றமும் தங்கியுள்ளது. தொழிலினுட்பமில் முன்னேறவும் நாடு சீராக இயங்கவும் பொருளாதாரவசதி இன்றியையாதது.

ஒரு இல்லத்தில் பொருளாதார வசதி மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருந்தால் அங்கு இருப்பவர்களது ஆசைகள் உயிர் பெற வழியில்லை. அவர்களது உடல் நலம் கூட பாதிக்கப்படும். இதனால் அவர்களது அப்போதைய பொருளாதார வசதியில் ஒரு பாரிய விழுச்சி ஏற்பட இடமுண்டு.

இது நாகரிகம் மலிந்த நூற்றுண்டு. இங்கு நாகரிகம் மட்டுமே

யவிந்துள்ளது. ஆயினும் விலை வாசி என்பது எதற்கும் உயர்த்தி வேலை காணப்படுகிறது. சாதாரண மனிதர்கள் எதனையும் பெற வேண்டுமெனில் விலைவாசி உள்ள உயர்த்திற்கு துள்ள வேண்டி நேரலாம். இங்கு பொருளாதார வசதி சிறிதளவேனும் இல்லாதவிடத்து துள்ளிய மனிதன் எழு முடியாது பள்ளத்தில் விழு வேண்டியது தான்.

சிறிதளவேனும் காலத்துக்குத் தக்கபடி வாழ அல்லது சாதாரணமாக உணவு உடை உறை யுள்ளாடு அமைதி காணப்பதை வினும் பொருளாதாரம் அத்தியாவசியமானதே.

பாராட்டு

'இக்கால வாழ்வில் எமக்கு அதிகமானது ஆன்மீகம், இல்லை பொருளாதாரம்', என்ற கருத்துமோதலிற் கலந்து கொண்ட அவர்களுக்கு எம் இதயங்களிற்கு பாராட்டுக்களை இயம்புகின்றோம்.

பாராட்டுக்குரியவர்கள்

1. செ. ஜேக்தான்,
செப்மண்டீவு, முருங்கன்.
2. த. கிருபாகரன்,
200, விநாயக முதலியார்தெநு
பருத்தித்துறை.
3. மஞ்சுவா யோசல்
466, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழிப்பாணம்.
4. ப. மால்மோகன்,
'வல்விபூர் வாசா'
கரவெட்டி மேற்கு,
கரவெட்டி.
5. றமேஷ் வேதநாயகம்,
ஆஸ்பத்திரிவீதி,
கரம்பொன் கிழக்கு,
ஊர்காவற்றுறை.
6. செல்வி இராக்கிளிதேவி,
உடுவில்.
7. செல்வன். ஞா. பிற்றர்,
தாழையடி.

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி

1	ஏ	2	***	3	***	4
		5	த		த	க
வி		ஏ	ஏ		ஏ	
	6			ம்	ஏ	ன்
7		ம்	ஏ		ப	
வ		ஏ	10	க		கி
11	ம்	ப	ஏ	ஏ	னி	ஏ

முடிவு தேதி 10-3-84

இடமிருந்து வலம்

1. இறைவணக்கச் செய்யுள்
5. கைகேயில் வரங்கேட்டதன் காரணமாக நிலைகுலின்து ஜிடக்கும் பூதி.
6. வேத சாத்திரங்கள்
7. இதீன மாமியார் உடைத்தால் யன், மருமதன் உடைத் தாற் பொன்
9. குதிரை வாலறுந்து நிற்கிறது
10. இரசம்
11. சோங்பேறிக்கு ஞானத்தைக் கற்றுக்கொடுக்கும் பிராணி மாறிக்கிடக்கிறது.

மேலிருந்து கீழ்

1. சத்த நதிகளிலோன்று
2. பாம்பு
3. இந்தியா தேசம்
4. ‘இல்லை’ என்று இரப்போர்க்கு ‘இல்லை’ என்று உறையாத வரங்கேட்ட மன்னன்
6. — தொழுவது சாலவும் நன்று.
7. — ஆடுதல் தவறு ஆகும்
8. பார்வதி
10. பழைய ஏற்பாட்டில் நிதிமான்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கிய மூவர்களில் ஒருவர்.

வாசக நேயர்களின் அவதானத்துக்கு

நீங்கள் எமக்கு அனுப்பும் சந்தாப்பணம் எழுத்துப் படைப்புக்கள், சுடிதங்கள் அனைத்தையும் தயவு செய்து

‘புதிய உலகம்’ தொடர்பகம்,

657, மருத்துவ மண்ணாலே,

யாழ்ப்பாணம்.

எனது முகவரிக்கு மாத்திரம் அனுப்பி வைக்குமாறு வேண்டுகின்றேயும்.

* சந்தாப் பணத்தை, சந்தாப் படிவததோடு இல்லத்து அனுப்ப மறக்கவேண்டாம்.

ஆர்.

நாவண்ணன் எழுதும்

“வேள்விகள்”

புதிய தொடர் நாடகம்

எமது அநேத இதழில் ஆரம்பமாகிறது

சிரிப்பு வருகிறதா?

விமலா : கமலா ஏன்ற அழுகிறாய் ?

கமலா : என்ற ஹஸ்பன்றுக்கு நான் கையால்தான் அடிச்சன். அவர் தும்புத்தடியால் அடிச் சிட்டார்.

சிறப்புக் கட்டூரை

தமிழரின் தேசியத் திருவிழாக் கலூள் ஒன்றூத்த தைப்பொங் பொங்கல் இடம் பெறுகிறது. தனியே இந்துக்கள் அல்லது சௌவர்கள் மட்டுமல்லாது ஏனை யோரும் தைப்பொங்கலைக் கொண்டாடும் வழக்கத்தை இன்று காண்கிறோம். வீடுகளில் மாத்திரமன்றி அலுவலகங்கள், நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றிலும் பொங்கலிட்டுச் சூரியனைப் பூசிப் பதை அவதாங்கிக் குழிகிறது. தைப்பொங்கலைச் சமயச் சடங்காக அல்லது சமயத்துக்குரிய விழாவாக மட்டும் கொள்ளாமல் தமிழனத்துக்கே உரிய விழாவாக கெர்ன்றும் நிலைமை இன்று வலுவடைந்து வருகிறது. இலங்கையில் சரல்வதி விழா போன்று சமயங்கடந்த தேசியத் தன்மை தைப்பொங்கலுக்கு ஏற்பட்டு விட்டது.

தைப்பொங்கலுக்கு இத்தகைய ஒரு அந்தல்து ஏன் ஏற்பட்டது? தீபாவளி போன்ற ஏனைய சமய விழாக்கள் சமயத்தை ஒட்டிய னயாகாவே இருக்க, தைப்பொங்கல் ஏன் தேசியத் திருவிழாவாக

மாற்றியது? இவ் வினாக்களை எழுப் பும் போதே நாம் தைப்பொங்கல் தமிழர் வாழ்வுடன் இணங்கும் வகையை உணரலாம்.

போங்கல் விவசாயிகளின் பண்டிகை. பெரும் போதுத்தின் முதல் அறுவடை கண்ட குதூகலத்தின் அடையாளம். அந்த அடையாளம் குரியகொடியும், மழையையும், மாட்டையும் பூசிப்பதாகவும் முதல் அறுவடை கந்த புத்தரினையே ஆக்கி உண்டு களிப்பதாகவும் வடிவும் எடுத்துள்ளது. குதூகலம், கூட்டுணர்வு இவையிரண்டும் பொங்கல் திருநாளிற் பொதுவாக உணரப்படுபவை.

தமிழர்கள் அடிப்படையில் விவசாயிகள். இன்று நகர் நாகரி கம் வளர்ந்து நவீனத்துவம் பரவி விட்டபோதிலும் தமிழர்களிற் பெரும்பாலானேர் கிராமங்களில் வாழ்கிறார்கள். அடிப்படையில் விவசாயத்துடன் அவர்கள் வாழ்க்கை இணந்துள்ளது. இன்று மட்டுமல்ல, பண்டைக்காலத்திலிருந்தே விவசாயத்தை முதற் தொழிலாகக் கொண்டுதான் தமிழர் வாழ்ந்தனர். இது வரலாற்றுண்மையாகும். நெற் செய்கைக்கு இடமான மருத நிலத்தில் தான் தமிழரின் நாகரிகக்கூறுகளும் வாழ்க்கை மதிப்பீடு

தைப்பொங்கலும் தமிழர் வாழ்க்கையும்
இத்திரா

கனும் நிலையாக உருப்பேற்றன. தமிழருடைய பண்டைய இலக்கியங்களான சங்க இலக்கியங்கள் இதற்குச் சான்று பகும். ஊர் எஸ்படும் பெரிய துடியி ருப்புகள் மருத நிலத்தில் தான் உருவாகின. தமிழ் அரசர்கள் பெருமன்னர்களாக வளர்ந்ததும் விவசாயம் செழித்த மருத நிலத் தில்தால். குளம் கட்டி நீர் பாய்ச்சும் தொழிலுடப்பம், தமிழர்களின் வீடுகட்டும் கலை எல் வாழே மருத நிலத்தில் விவசாயத்தை மையமாக வைத்தே வளர்ந்து நிலை பெற்றன.

இவ்வாறு தமிழர் வாழ்க்கையின் அடிப்படைக் கூறுகள் விவசாயத்துடன் இணைந்திருப்பதும், இன்றும் தமிழர்களின் முக்கிய தொழிலாக விவசாயம் அமைந்திருப்பதும் தைப்போங்கள் சௌவரால் மட்டுமன்றி ஏனைய சமயத்தோராலும் அங்கேரிக்கப்படுவதற்கு முக்கிய காரணமாகும். சமுத்தமிழர்களில் பெரும்பாலானாலும் விவசாயிகளே. யாழிப்பாணக்குடா நாட்டுக்குத் தெற்கே வவுனியா ஈருக்கிழக்கில் திருசோணமலை, மட்டக்களப்பும் முதன்மையான விவசாயம் பிரதேசங்களே. தை மாத நெல் அறுவடையே இப்பிரதேச மக்களின் பெரிய அறுவடையுமாகும்.

இத்தகைய ஒரு நிலைமையால்தான் கிராமங்களில் வெறும் சட்காக அன்றி, வாழ்க்கையதார்த்தத்தின் வெளிப்பாடா

கப் பொங்கல் அமைகிறது. அது மட்டுமன்றி நகரங்களிலும் அதன் செல்வாக்கு வலிதாகக் காணப்படுகிறது. கிராமத்து விவசாயம்தான் நகர வாழ்க்கைக்கும் இன்று அடிப்படை. இதனை எவரும் மறுக்க முடியாது. இதனுற்றுள் பொங்கலுக்குச் சமயவிளக்கம் கொடுப்பதை விடுத்து வாழ்க்கை விளக்கம் கொடுக்க முற்படுகிறோம். இத்தகைய விளக்கத்துக்குத் தருதியான ஒரு விழாவாகப் பொங்கலும் அமைந்துள்ளது.

தமிழர் வாழ்க்கையின் இந்த அடிப்படை உண்மையை உணர்ந்து கொண்டால் நமது பொருளாதாரத்தை எதன் மேல் கட்டியெழுப்ப வேண்டும் என்று எமக்குத் தென்படும். சுய முயற்சியால் காடுகளாகவும், தரிக்களாகவும் கிடக்கும் நிலப்பரப்பை நெல் கொள்க்கும் விவசாயக்கழனிகளாக மாற்றத் திடசங்கற்பம் தூண் வேண்டும். மத்திய கிழக்கில் அடிமைகளாக வேலை செய்து வீடுகளை டெவிவிஷனை ஒய் “ருவின் செற்” களினாலும் நிரப்பி, அத்திவாரமற்ற அத்தல்லதைக் காட்டுவதை விட்டு, எமது கலாச்சாரத்தை மேலும் உறுதிப்படுத்தும் தொழில் முயற்சியில் விவசாய முயற்சியில் ஈடுபடுதல் எமது தனித்துவத்தை நாமே இனங்கண்டு கொள்வதாகும். தைப்பொங்கல் தேசியப் பெருநாளாக உருவாகும் இந்நிலையில் தமிழர்கள் சிந்திக்க வேண்டியது இதுவாகும்.

சிறுகதை

“ஒந்த பிள்ளை வலு கெட்டிடக் காரி ஏ. எஸ். பாஸ்பண்ணீ னவ என்ற டோற்றர்ஸ், சன் எல்லாம் இவளிற்றதான் ரியூசன் எடுக்கிறவ்.”.....

“ஓ யெல் நானும் கேள்விப் பட்டஞன் அவ என்ன நம்மட்டிலேல்வோ”.....

“நோ...நோ..... எங்கட... வள வுக்க சீவிற ரத்தி ன ததி னர பெட்டை”.....

“இருந்தாலும் மூர்த்தி இவை யள வீட்டுக்குள்ள பழங்க விடு றது அவ்வளவு மசன்ட இல்லை”

“ஆ ஆர் ரேஷன் சேது. படிச்சவ யிற்ற பண்பும் இருக்கு. களவு பொய் இல்லாததுகள்”.....

“பட் எனிவே எங்கவின்ற சாதியை மறக்க ஏலுமே”.....

“சேது... இவையள் நாளைக்கு எங்கவின்ற குடும்பத்தில கலக்கப் போறதில்ல. அவையவைய—அந் தந்த இடத்தில வைக்கோலும்” என்று சொல்லப்போறியள். நாங் கள் வெள்ளைக்காரனின்ற இங் கீச மட்டும் படிச்சுப் போட்டம். அவையினின்ற ஒருமைப்பாட்டை படிக்க மறந்துபோன்றும்..... விடுக்

கோ நீங்க நிலைக்கிற அளவுக்கு நான் நினைக்க இல்லை. நாலு வருசமா இஞ்ச புளங்கிறவள் நீங்களே ஒருநேரம் அவ்வைப் பாராட்டப் போறியன்”.....

“நோ..... மூர்த்தி என்ற அந் தல்து, சாதி இதவிட்டு இவை யள தூக்கிக்கொண்டு ஆடப் போறதில்லை. அவ கொண்டுவந்த தேத்தண்ணியும் குடிக்கப் போற தில்ல”.....

“சேது...என்ற மனுகி போட்ட தேத்தண்ணி இவ கொண்டு வந்தவ... ஆனு போகேக்கை கோப விற்ரோசனுவ ப்ளா ஏந்துவியன் அதுமட்டும்”.....

“மூர்த்தி வரப்போறன் என்ற மகன் நாளைக்கு வருவான் வருடே”

ஆம் அந்த மாலை நேரத்தில் அடைக்கல மூர்த்தியின் வீட்டில் அவர் மைத்துளர் சேதுவிற்கும் நடந்த சம்பாஷ்ணையின் பின்னணி இதுதான். அடைக்கல மூர்த்தி யின் வீட்டில் நான்கு வருடங்க ளாகப் பிள்ளைகளுக்குப் பாடம் சொல்லித் தருபவள் ராமனி. ராமனி மாடிவீட்டு மகாராணி அல்ல. பொருளாதாரத்தில் எவ வளவு அவளும் அவளது உறவு களும் தாழ்ந்து நின்றனவோ அந்தவை சாதி என்ற பெயரால்

நல்ல தீர்ப்புக்கு நாள்வரும்

— ப. எ. அன்றாஸ்

தமிழ்ச்சாதி தாழ்த்தப்பட்டவர் கள் என்று அவர்களுக்கு முத்திரை குத்தியிருந்தது. ரமணி கல்விக் காக முயற்சியோடு படித்தான். க. பொ. த. உயர் வகுப்பில் தேறினான். உத்தியோகத்திற்காக மார் காலையும் பிடிக்கவில்லை. சில உயர்த்தினைகள் இ வளைப் போன்றவர்களை அப்ரினையாக நினைத்து உத்தியோகம் பெற்றுச் சொடுக்க விரும்பாததும் ஒரு காரணம். மூர்த்தி உயர்களும் முத்தாரையோடு வாழ்பவர் எனினும் படிப்பில் படுமோசமாக விளங்கிய தன் மக்கள் ரமணி பாடம் சொல்லித்தந்தவுடன் தேர்வு களில் தேறியதை மறக்காதவர். இன்னின்ன சாதி இன்னி ன் ன பழக்க வழக்கங்களோடு வாழ வேண்டுமென மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தனர். ஆனால் அவற்றினின்று ரமணி மனித கதந்திரத் தோடு மூர்த்தி குடும்பத்தில் உலவ அனுமதிக்கப்பட்டார்.

..... “ரமணி அக்கா நாங்கள் போட்டு வாறம்” ரமணியைக் கண்டால் மூர்த்தியின் பிள்ளைகள் சொல்லாமல்போன்றில்லை. ரமணி அந்தச் செம்பாட்டுக் காணியில் தான் கிளிக்கிறான். தாய் இன்னும் சல்லிக்கல் உடைப்பதை விடவில்லை. குடிசையெனினும் ஆழகாக வைத்திருந்தாள். அயல்டைகளைப் பள்ளிக்கு அனுப்பின வப்பதில் தீவிர அக்கறை கொண்டிருந்தாள்.

அன்னெருநாள் ரமணி பாடம் சொல்லிக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்த வேளையில் சேதுவின் மகன் ரமேஷ் அங்கு வந்தான். வளர்ந்த வாலிபண் நாகரிகத்தின் உச்சக் கூட்டங்களை ஏடுத்துக் காட்டின இவன் தோற்றம். வெளிநாட்டு வேலையில் இருந்து வந்தவன் வெளி நாகரிகங்களையும் சம்பாதித்துக்கொண்டு வரத் தவற வில்லை. அவன் வரவே பெரிய ஆர்ப்பாட்டமானதாக விருந்தது.

“எக்கிழுஸ் மீ மிஸ் என்ற அங்கின் மூர்த்தி இருக்கிறாரோ? அவர்ட் டோற்றர் செல்வி நிக்கிறுவோ? ஒருக்காச் சொல்லிவிட மாட்டியளோ”.....

ரமணி பொறுமையுடன் வீட்டினுள் சென்று ரமேஷின் வரவை அறிவித்தாள். வரவேற்புகள் பலமாயிருந்தன. ரமேஷ் வெளிநாட்டுப் பரிகப் பொருட்களில் வீடு அமர்க்களப்பட்டது. மீண்டும் வெளிநாடு செல்லும் பொழுது ரமணிக்கும் பரிக கொண்டுவருவதாகக் கூறினான். ரமணியோ பரிசைவிடப் பரிசுத் தத்தை விரும்புவதாகக் கூறியிட்டான். நாள்கள் கரைந்தன. ரமேஷ் அடிக்கடி வந்துபோனான். செல்லியோடு உரிமையோடு பழவினான். ஆனால் அந்த உரிமை வரம்பு மீறிப் போகப்படாதென ரமணி கண்டித்தாள். ஆனால் இதை ரமேஷ் கேள்வியுற்றாலோது பொருடையினால்கூன் இப்படிக்

கூறுவதாகச் செல்லிக்குச் சமா
தானம் கூறினான். இடைவெளி
கள் குறுக அவர்கள் விளைவுகளை
மறந்தனர், பள்ளி செல்லும்
பாவைக்குப் பள்ளியறைப் பாடம்
சொல்லித் தந்தான்றமேசு. நான்
கள் மாதங்களாக ரமேசின் இள
மைப் பரிசை இரண்டு மாதங்க
ளாக ஏற்று இளந்தாயானுள்
செல்லி. நிலைமை முற்றுவது
அறிந்து ஏற்கனவே இன்னெஞு
இடத்தில் பெண்ணென்றுத்தியைத்
திருமணம் செய்வதாகச் சூறிப்
பணமும் வாங்கியிருந்தான். அவ
ளினின்றும் தப்புவதற்காக வியா
ணம் ஏறிவிட்டான்.

மூன்றாம் மாதம் பெற்றேர்கள்
சந்தித்தனர். ஆனால் காரண கர்த்
தா இங்கில்லை. மகளைப் பெற்ற
வர் கலங்க மகளைப் பெற்றவர்
திகைத்தார். செல்லி கருச்சிதை
விற்க உடன்படவில்லை. ஈற்றில்
மைத்துணர்கள் தீர்மானித்து,

“ ரமணி உன்னைக் கேட்கிற
னெண்டு கோலியாதையம்மா ...
இன்னும் ஒரு ஏழுமாதம் தீவுப்
பகுதியில் எங்களின்ற சொந்தக்
காரர் வீடிக்குக்கு... அங்கே என்ற
மருமகள் கெல்லியோட நில்....
நான் சம்பளத்தைத்தாறன். பின்
ளைப்பெறுவோடு...வரலாம் இந்த
உதவியை மட்டும் பெரிய மனது
பண்ணி செய் நாச்சியார்.”

ராமணியைப் பற்றியும் அவள்
குலத்தையும் ஈனமாகப் பேசிய

வர் ஈனக்குரவில் மன்றாடுகிறோர்.
ரமணி ஆழ்ந்து யோசித்தாள்.
பிறகு உடன்பட்டாள். செல்லி
ஆண் குழந்தையைப் பெற்றாள்.
செல்லி தன் வீடு திரும்பினாள்.
திரும்புப் போது ஒரு ஆண் குழந்
தை, ஊர் உலகம் பேசுவதைச்
செல்லவும்வேண்டுமா? “...இத
நித்தான் படிப்பிக்குப் போற
ண்டுபோய் வெள்ளாளரிடத்
பொடி வேண்டி வந்திருக்கிறோ?”...
வசைவுகள் தொடர்ந்த உற்றூர்
பெற்றாரின் கேள்விக்கட்டு மொளன
மே பதிலாக அவித்தாள் செல்லி
இன்னும் நித்திய கண்ணி. ரமணி
தள்ளி தொபர்ந்தும் படிப்பித்
தாள். இந்த உயர் குடிகள் ஜார்
வாயை அடக்கவில்லை. நல்ல
தோர் தீர்ப்பு நாளை வரும் அந்த
வேளை வரும் எனக் காத்திருந்
தாள்.

ரமணி குழந்தையோடு திரிவ
தைக் கண்ட எத்தனையோ இது
கள் தங்கள் இச்சைமொழியைப்
பச்சையாக அவளிடம் பேசின. வெளிநாட்டு வேலைக்குச் சென்ற
வன் திரும்பத்தானே வேண்டும்.
விமான நிலையத்தில் இறங்கிய
வணைக் கொழும்பின் இனக்கொடு
ரம் வரவேற்றது. அகதியாய்
வந்தான். முன்னர் வாக்குக்
கொடுத்த இடத்துப்பெண் வழக்
கும் போட்டுவிட்டாள். அகதி
யாய் வந்தான் செய்தியை அறிந்
தான். ரமணியிடம் சென்ற
போது ரமேசை ரமணியின் உற

வினார் மூர்க்கத்தனமாய்த் தாக்கி விட்டனர். ரமேசு தலையில் காயத் தோடு சொன்னான். “அண்ண... மேலான இதயங்களை ரமணி போல தங்கச்சியவைக்கு ஆஸ்ட வன் படைச்சிப் போட்டான். சாதி உயர்சாதி என்று பேசிற ஸ்கட உண்மையான சொருபத் தை உலகத்துக்குக் காட்டிட்டா. இது என்ற குழந்தை ... என் மச்சாள் பெத்தவ. இவதான் வளர்த்தவு”..... இனிமேலாவது

இவளதிட்டாதியுங்கோ.. அண்ண சாதிப்பாகுபாட நான் இனிப் பார்க்கமாட்டன். உண்மையைச் சிரணிக்க முடியாத எங்களின்ற பெரிய மனிசரைப்பத்தி புரிஞ்சு கொள்ளுங்கோ”

நல்லதோர் தீர்ப்பிற்கு நாள் வரும்! ரமணியின்முன் அணை வரும் தலைகுனிந்து நின்றனர்.

(யாவும் சுற்பனை)

அசலும் நகலும்

இப்ராஹிம் இப்பனு அத்தும் அரசைத் துறந்தபிறகும் சிற்சிலவசமயங்களில் ஆடம்பரமாகப் பிரயாணம் செய்வார். அவர் தங்குமிடங்களில் கூடாரங்கள் தங்கமுளைகளால் அடிக்கப்பட்டிருக்கும்.

ஒருதடவை ஸாபி ஓருவர், அரசைத் துறந்த ஆத்தும் நூனி இல்வாறு ஆடம்பரப் பொருள்களை வைத்திருப் பலதக் கண்டு ஆச்சிரியப்பட்டார். பிச்சைப் பாத்திரத் துடன் உள்ளே சென்று அவரையூகி “ தாங்கள் துறவி என்று கூறிக்கொண்டு கூடாரத்துக்குத் தங்கமுளை உபயோகிக்கலாமா ” எனக் கேட்டார்.

அரசு துறவி உடனே பதில் தாவில்லை. அவருக்கு உபாராம்செய்து அவரைத் தம்முடன் மக்காவுக்கு அழைத்துச் செல்ல விரும்பினார். அவரும் இசைந்தார். துறவி தமது பணியாளரையும் பொருள்களையும் அப்படியே விட்டுவிட்டுப் புறப்பட்டார்.

சிறிதுதாரம் சென்றதும், தமது மரக்கோப்பையைக் கூடாரத்தில் மறந்து வைத்துவிட்டு வந்ததை உணர்ந்த புதிய மனிதர் ஒடோடிச் சென்று அதை எடுத்துவரத் துறவியிடம் அனுமதி கேட்டார்.

“ நம்மிருவரிடையும் உள்ள வேற்றுமை இதுதான். எனது மதிப்புயர்த்த பொருள்களைத் துறந்து உங்களுடன் புறப்பட்டதும் அவற்றுக்காக வருந்தாமலிருக்க என்னுஸ் முடிகிறது. உங்கள் உடைமையான அற்ப கோப்பையை விட்டுவர உங்களால் முடியவில்லை. தங்கமுளைகளை மன்னிஸ் உணர்வின்னேயன்றி என் மனத்தை அவற்றில் உணர்வில்லை ” என அமைதியாகப் புதிலவித்தார்.

— மனிவிளக்கு

கடந்த இதழில் வெளியான
குறுக்கொமுத்துப் போட்டியின்
சரியான விடைகள்

1 கை	ம்	2 மா	மு	*	*	*	3 ஏ
கே		ம்		4	5	க	ம்
		6	7				
யி		தி	தா	ணி	ஒ		
	8						
	10		உ			கை	
9		10					11
ச	கா	செ	வ	ண			நா
12							
க	ர்	வ	ம்				க
6		கி	கு	13	ஒ	ண	ம்

இருவர் சரியான விடை எழுதியுள்ளனர்
பாரிக் பெறுபவர்: மரியை பர்னந்து
திருக்குடும்பக் கண்ணியர்மட்டம்
8-ஆம் வாய்க்கால்
உருத்திரபுரம்

மற்றவர்: அமல்தன் வேதநாயகம்
நாரந்தனை கிழக்கு
ஊர்காவற்றுறை

சிரிப்பு வருகிறதா?

விருந்தினன்: ஆகா, சமையல் அற்புதம் அற்புதம்...
விட்டுத்தீவிளன்: இன்றைக்கு என் மனைவியின் சமைய
லல்ல தெரியுமா?

நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர்

(நினைவுநாள் — 22-1-84)

திருமறை ஒரு விழி தமிழ் மொழி மறு விழி
என ஒளி தந்த தூயன்
தீக்கெலாம் ஓங்கவே மிக்கநற் புகழினைத்
கேடிய ஞான வீரன்
குரு முனி யாகியே இருமையின் நிறை மதம்
குவையந் தந்த தீரன்
கொண்டலாய் அருள்மழை கண்டு நாம்

தோய்ந்திடக்

குறைவறத் தந்த நேயன்
செருமனி தேசமே பெருமை செய் தேத்திடச்
சின்னம் பொறித்த சீலன்
சேவையின் கதிரெனப் பூவினில் மாதவம்
செய்துவான் கண்ட ஞானி
அருமையை நினைந்திலார் அவரது நிறைகலை
அருமையை அறிந்தி லார்தாம்
அவனியில் அவர்திருப் பணிதைப் போற்றியே
அஞ்சலி செய்து வாழ்வோம்.

கட்டுரை

ஆழ்கடவின் அடியே அழகிய
முத்துக்கள் பிறக்கும். முத்துக்
குளிப்பவன் தனது மூர்ச்சை
யடக்கி ஆழ்கடவில் இறங்குகின்
ரூன். மூர்ச்சையடக்கிப் பழகாத
வன் மூர்ச்சையறுவான். எவ்வ
எவு கூடுதலான நேரம் கடவில்
மூர்ச்சையடக்கிக் கொண்டிருக்க
முடியுமோ, அவ்வளவு முத்துக்
குளிப்பான். மூர்ச்சையடக்கத்
தெரியாதவன் வெறுங் கையனுய்
வருவான்

முத்துக்குளிப்பது போன்றது
 தான் மக்கள் முயற்சிகள் அனைத்
 தும். ஒருவன் தான் எடுத்துக்
 கொண்ட தொழில் இன்று நிறை
 வேறும் பொருட்டு எவ்வளவு
 பாடுபடுகிறுனே, அவ்வளவு பய
 ணைப் பெறுவான். பொருள் இல்
 ஸியே என்று தாங்கித் தாங்கிச்
 சும்மா கிடந்தால் பயன் கிட
 டாது. ஏதாவது தொழிலைச்
 செய்தால் அதையும் ஊக்கடிடன்
 செய்தால்தான் பயன் கிட்டும்.
 இதனைத் திருவள்ளுவர் “முயற்சி
 திருவினையாக்கும், முயற்சிப்பின்மை
 இன்மை புகுத்திவிடும்” என்கிழ
 ரூர்.

ஒருவன் முயற்சி செய்தால்
 மாத்திரம் அவனுக்குப் பொருள்

கிட்டும். முயற்சியில்லாமல் சம்-
 மா கிடந்தால் வறுமை வருத்தும்
 என்பதே அதன் பொருள். மக்கள் தமது அறிவைக்கொண்டு
 செய்யும் எத்தொழிலும் பலன்
 கொடுக்கும். ஒரு தொழிலைச்
 செய்யுமன் அதனை நன்று ஆராய்
 ந்து பார்த்துக்கொண்ட செய்யவேண்டும் அப்போதுதான் அத்தொழில் உரிய பலனைக் கொடுக்கும். பிறரை ஏமாற்றித் தொழில் செய்ய முனைந்தால் தோல்வியிலேயே முடியும். மனதில் அமைதி பிராது. எந்நேரமும் சஞ்சலத் துடன்தான் இருக்கும்.

ஊக்கமென்பது உள்ளக் கிளர்ச்சி. ஊக்கமின்றி ஆற்றும் கருமல் பலனைக் கொடுக்காது. ஊக்கம் உடல் நலத்திற்கு உசந்தது அது உண்மையான உயரிய இன்பத்தைக் கொடுக்கும் ஊக்கம் ஆக்கத்தின் ஆன்வேர். அதுவே மக்கள் வாழ்வை உயர்த்தும் ஏனி. ஒரு நாடு மேம்பாடு பெற்று விளங்குகின்றதென்றால் அங்குள்ள மக்கள் ஊக்கத் துடன் உழைக்கின்றார்கள் என்பதுதான் அர்த்தம். தோல்வியென்பது வெற்றியின் அறிகுறி. ஒரு முறை முயற்சியில் தோல்வி கண்டால் மனதுடைந்து அதனைக் கைவிடலாகாது. திரும்பத் திரும்ப வேல் வேறு வழிகளைக் கையாள வேண்டும்.

“பாடின்றிப் பட்டமில்லை”

— ம. பிறின்ஸ் டயஸ்

சிவந்திப்பூச்சி வலைபின்ன ஆரம் பிச்கும். பின் அது இறந்துவிடும் அழிந்துபோயிற்றென மனமுடைந்து தனது பயற்சியைக் கைவிடுவதில்லை. திரும்பத் திரும்ப முயற்சி செய்யும். ஈற்றில் வலைபின்னுவதில் வெற்றியும் கண்டுவிடும். இதனைப்போலவே மனி தனும் திரும்பத் திரும்ப முயன்று வெற்றி கிடைக்கும்.

கொடுபட்ட புறுள்ள ஒரு சிறந்த யுத்த ஸ்ரீன். திறமையான நீர் வாகி. அவன் யுத்தம் செய்ய ஆரம்பித்தான் தோல்வியே கண்டான். திரும்பத் திரும்ப முயன்றுள்ள பல தடவை தோல்வியே கண்டான். அவன் ஊக்கத்தைக் கைவிடவில்லை. என்னித் துணிந்து கருமத்தை முடிக்கவே முனைத்தான் இறுதியில் வெற்றியும் பெற்றுள். அவன் தனது தோல் வியில் மனம் கோணுகூட முயன்ற மையினற்றஞ்சு பத்தாவது தடவையாவது வென்றஞ்சு.

உலகம் போற்றும் உத்கமர்மகாத்மா காந்தி அவர் தமது தாய்நாட்டைச் குதந்திரநாடாக்க எண்ணினார். அது ஓர் இலகுவான விஷயமன்று என்பதை நன்குணர்ந்தார். இருந்தும் அவர் ஓர் இலட்சியவாதியாகக் கடமையாற்றினார். ஆங்கிலேயர்கள் அடக்கு முறைகளுக்கு இலக்கானார். பலமுறை பொல்லால் அடிக்கப்பட்டார். கல்லால் ஏறி யப்பட்டார். சிறைவாசம் அனு

பஸித்தார். எவ்விதமான கஷ்டங்கள் வந்தபோதும் தமது இலட்சியத்தைக் கைவிடவில்லை. திரும்பத் திரும்பக் கூட்டங்கள் நடாத்தினார். நாற்பது கோடி இந்திய மக்களையும் ஒன்றுபடுத்தினார். இறுதியில் வெற்றி கிட்டியது. அவரது இலட்சியம் நன்வானது. தன்னுள்ளனம்டும் பிரயாசப்பட்டார். முயற்சிசெய்தார். அவரையறியாமலே அவருக்குப் பேரும்

கடல்

பூமியில் ஓடும் ஆறுகள் யாவும் சேர்ந்து சுமார் 40 ஆயிரம் ஆண்டுகள் பாய்ந்தாற் கிடைக்கும் நீர் நம்புமியிலிருக்கும் கடல் நீரின் அளவுகுச்சமமாகும்.

புகழும் கிடைக்கத்து. இறந்தும் இறவாத புகழைப் பெற்றார்.

உலக சரித்திரத்திலேயே உள்ளதமான இடத்தைப் பெற்றவர் ஆபிரகாம்விங்கன். இவர் ஏழைக்குடும்பத்தில் பிறந்தார். மரம் வெட்டிச் சீவியம் நடாத்தினார். படிக்கவேண்டும் என்ற அவாநீரம்பியவர். ஆனால் புத்தகம் வாங்கிப் படிப்பதற்கு அவரிடம் பணமில்லை. பெருங் கஷ்டமும் வறுமையும் நீரம்பிய சீவியத்தை இலம் பிராயத்தில் நடாத்தினார். பெருங் கஷ்டப்பட்டு ஓய்வு நேரத்தில் படித்தார். ஒரு வழக்கறிஞர்

ஆனார். நேர்மையுடன் தொழி வாற்றினார். நேர்மையற்றது எனக் காலைம் வழக்கெலைதயும் விசாரிக்கமாட்டார். குடியரசுக் கட்சியை ஸ்தாபித்தார். அரசியலில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். அடிமைகளை விடுவிக்க அரும்பாடு பட்டார். அவர் பாடுபட்டுக்கும் யால் அவரைத் தேடிப் பதவிகள் ஒடோடி வந்தன. ஈந்தில் அமைகிக்க ஜனுதிபதியானார்.

உருக்க உருக்க ஓவியிகும் பகம் போன் போன்றது முயற்சி. இன்மையில் கண்டப்பட்டாயினும் படிப்பவன் பிற்காலத்தில் உயரிய அறிஞனாகத் திகழிவான். படைத்த இறைவன் கஞ்சி தருவான் என்று சோம்பிக் கிடந்தால் ஒன்றும் நடவாது. உடலை தான் பட்டம் கிடைக்கும்.

வாட்டி உறுதொழில் புரியவேண்டும். புலனியடக்கி ஒரு முகப் படுத்திப் படிக்கவேண்டும். படித் தவற்றைச் சிந்திக்க வேண்டும். சிந்தனை சுதநிதான் மனிதனின் சிறப்பியல்பு.

உழுவின்ற காலத்தில் ஊர்வழி போனால் அறுப்புக் காலக்கில் ஆள் வேண்டாம் என்பார்கள். இதைப்போல், படிக்கின்றகாலத்தில் படிக்காமல் திரிந்தால் ஒரு வளின் பிற்காலம் என்ன? நம் நாட்டில் ஏழூங் குடும்பத்தில் பிறந்து கண்டப்பட்டுப் படித்த வர் சிவர் பிற்காலத்தில் நல்ல நிலையில் இருப்பதை நாம் காண விண்ணமிக்கும். ஆகவே பாடுபட்டால் தான் பட்டம் கிடைக்கும்.

கற்றுவர் கருத்துக்கள்

- ★ கடன் பெறுதல் நடபுக்குக் கத்திரிக்கோல் — ஜோன்னன்
- ★ அழகு கண்களைக் கவர்கிறது. சிறந்த பண்பு உயிரைக் கொள்ளிகொள்கிறது — வோல்டேர்
- ★ நல்ல பேச்சானி மிகனும் பொல்லாதவர் — ஹுதர்
- ★ எல்லோரும் வீட்டடைவிட்டு விலகும்போது உள்ளே வருபவன் உத்தம நண்பன் — செவாலியர்
- ★ நீ கூறப்போகும் வார்த்தை மௌனத்தைவிடச் சிறந்த தென்று திட்டமாகத் தெரியும்வரை வாஸயத் திறவாதே. — அனோன்

நெடுங்கதை

மேரி தனது விதியை எண்ணி
தன்னையே நொந்து கொண்டான்: இரு வருடங்களுக்கு முன்
அவளது தலைவரை கால தேவன்
தன்றுடன் அனுபத்துக் கொண்டான். அவன் போக முதல்
அனிதத் பரிசு அவளது கரங்க
னில் விழையாடியது. அவன் வித
வையானவுடன் பால் மணம்
மாறுப் பச்சிளம் பாலகன் துணை
நின்றான். தனது துணைவனின்
காயலை அக்குழந்தையில் கண்டு
தனது இடர்களை மறந்து மிகுஷ்சி
கொண்டாள். நனது குழந்
தையைக் காப்பாற்றச் செல்வந்
தார் வீடு முழுவதும் வேலை கேட்டு
யொந்தாள். 'அடி மேல் அடி
யடித்தால் அம்பியும் நகரும்' என
பது போல் அவளது விடா முயற்
பியினால் வேலை கிடைத்தது. ஒரு
செல்வந்தார் அவளது சோக நிலை
யைக் கண்டு அவளைத் தனது இல்
லத்தில் வேலைக்கமர்த்தினார் அவ
ளின் வீட்டு வேலைகளைச் செய்து
அவர் தரும் சோற்பு வாதியத்

தில் தனது குழந்தையை காப்,
பாற்றி வந்தான். வருடங்கள்
பல உருண்டோடின் குழந்தை
யும் 'ஜோன்' என்ற பெயரில்
நாலோரு வண்ணமும் பொழு
தொரு மேனியுமாக வளர்ந்
தான். ஜோன் கல்வி பயிலும்
வயது வந்தது. மேரி தனது
மகனைப் பாடசாலையில் சேர்த்து
அவனைப் படிப்பித்துப் பட்டதாரி
யாக்க ஆசைப்பட்டாள்.
தான் வேலை செய்யும் எச்மான்
நிடம் தனது மகனைப் பாடசாலை
யில் சேர்ப்பிக்குமாறு மன்றுமிக்
கேட்டான். ஏழை விதவையின்
ஆசையை நிறைவேற்ற விரும்பிய
அவர் ஜோனைப் பாடசாலையில்
சேர்ப்பித்தார்.

மேரி வேலை செய்யும் செல்
வந்தகுடைய மகன் ரோசா.
அவன் பிறந்ததும் அவளது தாய்
மேற்றுக்கம் சென்று விட்டாள்.
ரோசா தாயின் அன்பை மேரி
யிடம் பெற்று மேரியை தனது
தாயாகப் பாவித்துப் பழகினான்.
ஜோன் பாடசாலையில் சேர்ந்த
அடுத்த வருடம் ரோசாவும்,
பள்ளி வாழ்க்கையைத்
தொடங்கினான். ஜோன் பாட-

பாசத்தின் பினைப்பு

வி. மைக்கல் கொலின்

சாலையில் நன்றாகப் படித்தான். ஒவ்வொரு பரீட்சையிலும் முதல் மரணவனுக தேறினான். ஆசிரியர் கன் ஜோனின் கல்வியறிவைப் புச்சிந்து மேரியிடம் கூறினார். அவளது மனம் அக்கறிப்பால் துள்ளியது. வந்தங்கள் பல முன் ஞேக்கிப் பாய்ந்தன. ஜோன் வளர்ந்து கல்வியில் சிறந்த அழிய இளைஞர்களுன். அவள் வயது முதிர்ந்த தாயானான். ஜோனின் கல்வியறிவைக் கண்டு மனம் குளிர்ந்தார் செல்வந்தர். அவனது கல்விச் செலவுக்குத் தன்னுள்ள உதவிகளைச் செய்தார்.

இறுதிப் பரீட்சை ஆரம்பமாகியது. தங்களுக்கு விளங்காத பாடங்களை கேட்பதற்கு மாணவ மாணவிகள் அனைவரும் திரண்டு ஜோன் நோக்கிப் படையெடுத்தனர். அவர்களது மூளைக்கு எட்டாத பாடங்களை தெளிவுபடுத்தி விளங்கப்படுத்தினான் ஜோன். அவளிடம் பாடம் கேட்க வரும் மாணவிகளுள் மீணுவும் ஒருத்தி. ஓர் செல்வந்தரின் அருமை மகள் அவளிடத்தில் அழகு நிரம்பி வழிந்தது. ஜோனின் கல்வியறிவைக் கண்டு அவனை காதவித்தான் மீணு. அவனும் அவளை மனமாரக் காதவித்தான். இரு மனங்களுக்கிடையில் காதவெல்லும் அரும்பு வளர்ந்தது

அன்று பாடசாலை விழுமுறை தான். ஜோன் மீணுவை தனது இவ்வத்திற்கு அழைத்து வந்தான்.

இருவரையும் அன்புடன் உபசரித்தான் மேரி. செல்வந்தர் வீட்டு பெண் ணான்தால் மீணுவுக்கு அக்குடிசையில் இருக்கப் பிடிக்க வில்லை. அவர்களுக்கு பள்ளிவிடை செய்து தொண்டிருந்த மேரி யைப்பார்த்து மீணு ஜோனிடம்..

‘ஜோன் இவள் யார்?’ அழுக்கு ஆடைகளையுடைய ரழை மேரியை தனது தாயென கூற நாணப்பட்ட ஜோன்.....

“ஓ .இவளா... என் வீட்டு .. வே...லை...க்...காரி ... வீட்டிலுள் இருந்த மேரியின் செவியில் மகனின் வார்த்தைகள் ரீங்காரமிட்டுக் கொண்டிருந்தன. பத்து மாதம் சுமந்து வளர்ந்து விட்ட தனது மகன் கூறிய வார்த்தையில் செயல் அற் றப் போன்ற அந்த ஏழை விதவை.

மேரியை வேலைக்கமர் த் தீய செல்வந்தர் ‘தனது மகனை ஜோனிற்கு மனமுடித்து வைக்கு மாறு கூறி அவளது பதிலை எதிர் பார்த்தார். ஜோனிடம் வரும் அதிஷ்டதேவதையை அவள் ஏற்றுக் கொண்டாள். ஜோன் வருகை புரிந்ததும் அதைக் கூற தனது வீட்டிற்கு ஓடோடி வந்து ஜோனின் வருகையை எதிர் பார்த்து, காத்துக் கிடந்தாள். சிறிது நேரத்தின் பின் ஜோன் வந்தான்.

“ஓடே ஜோன் எங்க முதலாளி அவருடைய மகள் ரோசானை

உனக்கு திருமணம் முடித்து வைக்குமாறு கேட்டார். உனக்கு சம்மதம் தானே?

‘இல்லை’

‘என்னடா சொல்லுகிறோய்? ஏன் உனக்கு சம்மதமில்லை? ‘நான்... நா...ன் வேறு பெண்ணை காதலிக்கிறேன்.’

‘என்னடா நீ வேறு பெண்ணை காதலிக்கிறாயா யாருடா அது?’

‘அதான் சில நாளைக்கு முன் எங்கட வீட்டுக்கு வந்தாலோ அந்த பெண்ணை’

‘டே...டே... கீட அப்படி யென்றால் இதில் உனக்கு சம்மத யில்லை?’

‘இல்லை...இல்லை...இல்லை’

ஜோனின் பதிலைக் கேட்ட மேரி தலையைக் கையால் பிடித் துக் கொண்டு வீட்டு மரத்து ஞேடு சாய்ந்தாள். ஜோன் மீனுவை சந்திக்க மஸர்த்தோட்டத்தை நோக்கி விரைந்தான். தன் சொல்கேளாமல் செல்லும் ஜோனை வைத்த விழி வாங்காமல் நோக்கினால் மேரி.

ஜோனின் வருகையை கண்ணுற்ற மீனு அவனை நோக்கி ஓடி வந்தாள். அவனது எழில் மேனி ஜோனின் கரங்களுள் சிறைப்பட்டது. திடீ ரென்

இருட்டு. வாஸத்து மதியை நீண்டதோரு இருள் மேகம் மறைத்தபடியே சென்றுகொண்டிருந்தது இரு நியிட இருள் மறைந்து ஒன் திரும்பவும் வெளிப்பட்டது. மீனு தன் உதடுகளை தடைத் துக் கொண்டாள். அவள் முகம் கதிரவனைப் போல் சிவந்திருந்தது.

‘ஜோன் உங்களுக்கு நான் ஒரு பரிசு தரப்போகின்றேன் என்னவென்று கூறுங்கள்?’

ஜோன் சிந்தனையுலகில் மூழ்கினான். அவன் கூறிய பதில்கள் அளித்தும் பிழையாகவே இருந்தது. இறுதியில்....

நஞ்சில் இருந்து

உங்களுக்கு இரத்தத்தில் உள்ள கொழுப்புச் சத்துக் குறையவேண்டுமா? இருதய நோய் குணமாக வேண்டுமா? காயக்கள் விரைவில் ஆற வேண்டுமா? இரைப்பை சம்பந்தமான நோய்கள் தீர வேண்டுமா? இவைகளுக்கெல்லாம் மலிவான மருந்து தேவையா? சொலியத் திருஞானிகள் இவைகளுக்கெல்லாம் மருந்து எதிலிருந்து எடுக்கிறார்கள் தெரியுமா?

மீன்களின் நஞ்சிலிருந்து

செய்தி: கலைக்கதீர்

“எனக்குத் தெரியாது மீனு! மீனு அவர்களுக்கு சில யார் தூரத்தில் இருந்த புத்தம் புதிய மோட்டார் சைக்கிளை சுட்டிக் காட்டி ‘அதோ’

‘என்ன எனக்கா இவ்வளவு பெரிய பரிசு?

ஜோன் மீனுவை அள்ளியெடுத்து மோட்டார் சைக்கிளில் வைத்து அதைக் கிளப்பிக் கொண்டு சென்றுள்.

மனிதர்களாகிய நாம் நினைப்பது ஒன்று ஆனால் நடப்பதோ வேறு. இது இயற்கையின் நியதி. ஜோ அடஞ்சும் மீனுவுடனும் பறந்து கொண்டிருந்த மோட்டார் சைக்கிள் எதிர்பாராத விதமாக எதிரில் வந்த லாரியுடன் மோதிக் கொண்டது ஜோன் வீசி ஏறியப் பட்டு நடவீசியில் இரத்த வெள்ளத்தில் மிதந்தான். மீனு சில வெளிக்காயங்களுடன் தப்பித்துக் கொண்டான். இருவரும் வைத்தியசாலைக்கு எடுத்துச் செல்லப்

பட்டானர். ஜோனை பரிசோதித்த டாக்டர் மீனுவிடம்.....

‘அம்மா ஜோன் பிழைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றால் குருதி தேவை. தற்போது இங்கே குருதி யில்லை’... என ...இழுத்தார். அவரது வார்த்தையைப் பசிரங்க மாகப் புரித்து கொண்ட மீனு அவ்விடத்தை விட்டகள்ரூன்.

தனது மகனின் ஆபத்துச் செய்தியை கேட்ட மேரி மருத்துவ காலையை நோக்கி விரைத்தாள். ஜோனுக்குக் குருதி தேவை என்ற செய்தியைக் கேட்டதும் தனது குருதியைக் கொடுக்க முன் வற்றாள். டாக்டர் மேரியின் குருதியை ஜோனின் உடலினுள் செலுத்தினார். அதற்குள்.. ஜோனின் அபாயகரமான செய்தியைக் கேட்டுச் செலவந்தரும் ரோசாவும் வைத்தியசாலைக்கு வருகை புரிந்திருந்தனர். அதே போல் ஜோனின் பாடசாலை ஆசிரியர்கள் நன்பார்கள் அயலார் அனைவரும் அவனது கட்டிலைச் சுற்றித் திரண்டிருந்தனர். ஆனால் அங்கே அவனது ஆருயிர்க்காதலை மீனு இல்லை. குருதி ஏர ஏற ஜோனின் உடலில் அசைவு ஏற்பட்டது. மயக்க நிலையில் இருந்த அவன் மெதுவாக விழிகளைத் திறந்தான். அவன் கண்களைத் திறந்ததும் முதலில் தெண்டாட்டவள் ரோசா. அவள் அவளை நோக்கி ஏக்கப் பெருமுச்சு விட்டாள்.

சிரிப்பும் வனப்பும்

இயற்கையாக நாம் பெற்ற அழகு அழிந்து போகாம் விருக்கச் சிறந்த வழி அடிக்கடி சிரிப்பதுதான். துக்கத்திலாட்டுது கிடப்பவர்களுக்கும், நோயாளர்க்கும் சிறிது சிரிப்பு மூட்டினால் அளவற்ற நன்மை ஏற்படுகிறது.

ஜோனின் விழிகள் அணவரை யும் சந்தித்தன. அங்கே தனது அன்புத் தாய் இல்லாததைக் கண்டு மனம் பதறினான்.

அவனது உதடுகள் ‘அம்மா...அம்மா...அம்மா என நாமவளி பாடியது. டாக்டர் மேரியிருந்த இடத்தை காட்டிக் காட்டினார். ஜோன் தனது தாய் தனக்கு குருதி தானம் பண்ணியிருப்பதைக்கண்டு வியந்தான். ஜோன் மேரியை கடித்தினாத்து மன்னிப்புக் கேட்டான். மேரி ஆனந்தக் குண்ணிர் சொற்றான். ஜோனைப் பார்க்க வந்திருந்த அணவரும் விடைபெற்றனர்.

தனது தாயின் வார்த்தையை தட்டி நடந்ததினால் நிகழ்ந்த விபரிதத்தை எண்ணினான். மீனு ஸின் துரோகத்தை நிறைத்து மனம் பதறினான். ‘வார்த்த கடா மார்மேல் பாய்வது’ போல் தான் தனது அன்னை கொல் கேளாமல் இருந்ததை எண்ணி அழுதான். தனது அன்னையின் சொற்படி நடக்கச் சித்தம்

கொண்டு ரோசாவை சந்திக்க முயன்றான். ‘அவள் தேவாலயத் திற்கு சென்றிருப்பதாக’ செல் வந்தரிடமிருந்து பதில் கிடைத்தது.....

ஜோன் தேவாலயத்தை நோக்கி விரைந்தான். அங்கே ரோசா சகாய அன்னையின் மூன் முழந்தாள் படியிட்டுச் செயித் தாள் ஜோனும் அவளருகில் முழந்தாள் படியிட்டு அன்னைய நோக்கிச் செயித்தான். இருவரும் மன்றாட்டுக்களை முடித்துக் கொண்டு அன்னைக்கு மெழுகு திரி கொழுத்தினார். ரோசா சொழுத்திய மெழுகுதிரி காற்றில் ஆடி அசைந்து ஜோனின் மெழுகு திரி மேல் விழுந்தது. ‘எதை யும் தாங்கும் இதயம் எனக் குண்டு என்பது போல் ஜோனின் மெழுகுதிரி தன் மீது சாய்த்த மெழுகுதிரியை அணைத்துக் கம்பி ரமாக சென்றது. சகாய அன்னையின் மூன் இரு உள்ளங்கள் சங்கமமாகின.

(யாவும் சுற்பண)

பத்தும் பற்றும்

கிளிமா நடிகை ஒருவரை இதழாசிரியர் ஒருவர் பேட்டி கண்டார். நடிகையிடம் “பத்துவிட்சம் ரூபாயா? பத்துக் குழந்தைகளா? இரண்டில் எதை விரும்புவீர்கள்?” என்று கேட்டார்.

“பத்துக் குழந்தைகளைத் தான் விரும்புவேன் ஏனவில் பத்துவிட்சம் பெற்றபின்பும் பண்புத்துப் போகாது, பத்துக் குழந்தைகளைப் பெற்றுவோ போதும் போதும் என்றுகிலிடும்” என்றார்.

கட்டுரை

பொங்கல்விழா எல்லவர்க்கும்

நன்றிவிழா. உலகின் சிருட்டி யிலே தொடர்ந்து செயற்பட, தன் நெற் றி வியர்வையுடன் நீரையும் சேர்த்து உலகையே வாழவைக்கும் உழவர் தம் உழைப்பின் பயண உயிர்கொடுத்த ஆண்டவனுக்கு அர்ப்பணீத்து நன்றி நவிலும் விழா. உழவர் உழைப்பில் தங்கிவாழும் நாழும் அவர்களுடன் இணைந்து, அறுவடையைப் பெருகச் செய்த ஆண்டவனுக்கும், அதற்கு முதலிருந்து இறுதிவரை உதவிய ஆதவனுக்கும்; உழவுக்கென்றும், பசலைக்கென்றும், பலவழிகளிலும் உதவும் உழவர்கள் செல்வமான இளம்காளைகட்டும் நன்றிகூறும் விழா. நன்றி ஒன்றே நாம் இறைவனுக்குச் செலுத்தக்கூடிய இறைபுகள். அவர் புக்கு பாடுவதே அவர் இருக்கையை பராமரிப்பை-அவரில் தங்கி வாழ்கின்

கோம் என்பதைக் காட்டும் அவ்பின் அடையாளம்.

ஆதவன் வான்மீது பவனில் ரவும் அமைதி யான கடல் பொங்கி மகிழ்சின்றதே! வரவேற்புணர்வாலோ; நன் றிப்பெருக்காலோ, ஒளிபொருந்திய சுதிரவன் கதிர்கவால் தன் அழகு கூடுகின்றதே என்ற பெருமை உணர்வாலோ யாழறிபோம். ஆதவன் வரவுகாணவும் உள்ளம் குளிர்ந்த உவகையால் உள்ள முகை உலகோர் அறியச் செய்கின்றன இதற்பரப்பி மணம்கமழ்ந்து நிற்கும் தாமரை மலர்கள். இந்த இயற்கை ஒளியை உலகு எதிர்நோக்குகின்றது. ஒளிகட்டு கெல்லாம் ஒளியான மெசியா வருகையை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்தனர் இஸ்ரூபேல் மக்கள். இயற்கை ஒளி இச் நேல் மக்களின் மனம், வாழ்வு, செயல்கள், நடமாட்டம் யாவும் எவ்வாறு சோபையிழக்குமோ அதிலும் மேலாக இறையாம் ஒளி யின் நேல் வாழ்வு இருள்மயமாகிவிடும். இன்றைய மனிதன் எதை

**பொங்கல் கூறும் செய்தி
அருட்செல்வி சோபியா தி. கு.**

யடைந்தாலும் இதய அமைதி அடையாமல் தவிக்கின்றன. நாடுவிட்டு நாட்கூந்து பொருள் தேடிக் குவிப்பவர் கள்கூடப் பொன்னிலும் பொருளிலும் மேலாக வாழ்வின் அமைதியை, திம்மதியை திர்நோக்குகின்றன. அன்றேல் அவன் உள்ளத்தில் ஒரு பொங்கல் அது விரக்கிப் பெயங்கலாகின்றது. வேண்டா வெறுப்பான வார்த்தைகளை அள்ளிக்கொட்டும் வெறுப்புப் பொங்கலாகின்றது கோபப்பொங்கலாகிச் செய்யில் வெளிப்படுகின்றது. ஆனவுப் பொங்கலாகப் போலிச் சவால்களில் முடிவும் பெறுகின்றது. அன்பின் வார்த்தைகளை, செயலை, அன்றிக் கொட்ட முடியாதபடி உள்ளத்தை இப்பொங்கல் யாவும் அழுக்குகின்றன. அழுத்துகின்றன. இந்திலையில் அவன் உள்ளத்தில் நன்றியுணர்வு ஜாற் றெடுத்துப் பொங்கிப் பாய்வழி பிறக்குமா? பரிவான பார்வையை, கனிவான வார்த்தையை, இதமான செயல்களைச் செய்து முடிக்கும் கக்கி பிறக்குமா? நிம்மதி, அமைதி யான நிலையில்லை நன்றியுணர்வுடைய வார்த்தைகள் பிறக்கும்'. 'உள்ளத்தில் நிறைவால் வாய் பேசும்'-இது நம்மவர் அருபவும், நன்மையோ திமையோ, இன்பமோ, துன்பமோ, சாவு தரும் நிலையிற் கூட இறைவனின் இருக்கையை, அவர் செயற்பாட்டை அவன் தெய்வீகப் பராமரிப்பை

உணர்ந்து, உள்ளமாம் குகை யுள் உறைந்திருக்கும் அள்ள அள்ளக் குறையா அருள் கரக்கும் அமுதசுரபியால் நிறைக்கப்படவிழைந்து எம் அன்பை எப்படிக் காட்டலாம்; நன்றியை எப்படி நம்முள் மட்டும் அடக்கைக்காது நாம் வாழும் குழல், சமூகம் அறியச்செய்யலாம் என்பதற்காகக் கூட்டுணர்வின் அடிப்படையில் குழுவாக இறையைத் தொழு, அவன் புகழ்பாட எடுப்பனவே விழாக்களாகும். அப்படியான நன்றிநிலை விழாவே பொங்கல் விழா. அதனையே நாம் அன்மையில் கொண்டாடினோம். அதிலும் விழாவின் ரத்தம் புரியாததாலோ; உள்ளத்தின் எழுச்சிகட்கு அடிமையாவதாலோ பல விமர்சனங்கள்; நாடு அல்லோல் கல்லோலப்பட்டு, அமைதியிழைந்து விவசாயிகள் வேளாண்மையின்றி நாம் பசி பட்டினிக்குப்பட்டு வாழும் இக்கட்டான இக்காலத் தில் பொங்கல் விழா அர்த்தமற்றது என்று கூறுவதற்கு அறியாமையே காரணமாகும், துன்பங்கள் மத்தியிலும் இறைவனுக்கு நன்றிகூறியதை வேதாகமம் விரிவாகப் பற்பல இடங்களிலும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. ஆனால் விழா எடுக்கும் முறையில் மட்டும் ஆடம்பரங்களையும் தேவையற்ற செலவுகளையும் குறைக்கலாமேயன்றி, விழாவின் தன்மையை மாற்ற முடியாது.

அனைத்துக்கும் ஊற்று ஆண்டவனே என்ற உண்மையை

ஏற்காதவர்களாகி விடுவோம். அமைதியின் இருப்பிடமும், துன் பத்தில் ஆறுதலும், அவர் தான் என்பதை அறிவோமானால் எந்த இடரும்நன்றி கூறுவதைத் தடுக்க முடியாதென்பதை உணர்வோம். மார்கு நம்மவர் கண்முடித்தலை துன்பத்தின் நடுவில் இறைவன் தூங்குகின்றுள் என்ற உணர்வை எழுப்புகிறது.

இந்தக் கண்முடித்தனம் நம் முன்னே பலவழிகளிலும் பொங்கு வதனால் பொங்கல் பண்டிகை வெறும் சோற்றுப் பண்டிகை யுடன் நின்றுவிடுகின்றது. நம் முன்னே பொங்கியெழும் நூன் என்ற அகந்தையை, என் சோதரனை விட நான் அறிவாறும் அழகாலும், பெயராறும், பொருளாறும், பண்பாறும் பல இடங்கள் சென்றதாலும் பெரியவன் என்று பலர் மனதுள்ளே பொங்கி யெழும் ஆணவத்தை; இந்த ஆணவத்தில் நின்றெழும் அயலவன் தேவையை அலட்சியம் செய்யும் கூயநலத்தை, பொய்யிலும் ஒழிவு மறைவான செயல்களிலும் பொங்கியெழும் போட்டு மனப்பான்மையை; அகதிகளாக, உரிமையற்றவர்களாக நாட்டுக்கு வெளியே வாழ்ந்தும் ஓற்றுமை

யுடனும் சோதரத்துவத்துடனும் வாழாது பேர்சில் மட்டும் பொங்கியெழும் மோவி ஒருமைப் பாட்டுணர்வை எம்மில் பொங்கியிடாது - நம்மில் அயலவைச் சென்ற குறை நிறைகளுடன் ஏற்கும் அஸ்ப, சாந்தம், வரலேற்கும் டண்டு, சுகிப்பு, விட்டுக் கொடுத்தல், இரக்கச் சிந்தை, எதற்கும் மேலாய் இறைவத்தி, பிறர் உயிரை மதித்தல், இலட்சியத்துடன் வாழுதல், அணவாமட்டிலும் பணிவும் மதிப்பும் ஆதியாம் நந்த பண்புகள் பொங்கியையியவும், அப்பொங்கலானது மகிழ்வும், நிறைவும் திருத்திய முன்னால் ஒரு சமுதாயத்தை அமைத்து வாழுவும், அவ்வாழுவிலே ஒரு குடும்பச் சகோதரர்களாக எம் அறிவு ஆற்றல், திறங்கெள், பொருள், இல்லிடம், ஆகியவற்றைப் பகிர்ந்து வாழுவும் வழிவகுப்போமானால் அதுவே பொங்கற் பண்டிகையின் அர்த்தமாகும்.

உழவர் உழைப்பின் பயன் அகிவர்க்கும் பயன்படுவதுபோல் நம்மவர் வாழ்வும் அகிவர்க்கும் பயன்பட உழைப்போம் இவ்வழைப்பால் இறைவனுக்கு நன்றி பகர்வோம்.

அழுகு

எல்லாப் பொருள்களுக்கும் அழுகுமட்டுமிருக்கவாம். கலையைகிற்கு ஜீவன் அவசியம், ஆனால், பகுத்தறிவு படைத்த மனிதனுக்கு அழுகுமட்டும் போதாது, அது நிலையில்லாதது அதைவிட முக்கியமாக அறிவும், அடக்கமும் அன்பும் சேர்ந்திருந்தால் அதிசயப்பிறவி என்றே சொல்லலாம்.

கட்டுரை

கி றிஸ்துவ பண்பாட்டின் ‘மனச சாட்சியாக’ ஓவிக்கும், வத்திக்கான் வாலேலி, பிரயிக்கத் தக்க வீஞ்ஞான சாதனங்களையும் தொழில் துட்பங்களையும் மட்டும் மல்ல; உவக சமாதானம், மனித நினைவுகள் மற்றும் மானிட நல் விழுமியங்களை “வாலேலித்து வந்து” நம்பிக்கையின் காங்கரை விளக்கமாகத் திட்டின்றது!

உலகின் மிகச் சிறிய வத்திக்கான் அரசின் இந்த நலீன எலக்ட்ரானிக் ‘பேபல் கோபுரம்’, 170 க்கும் அதிகமான நாடுகளுக்கு ஏறத்தான 41 மொழிகளில் (தமிழிலும்) நற்செய்தியை ஒவிபரப்புகின்றது.! அதாவது ஒரு வாரத்தில் 600 நிகழ்ச்சிகளை ஒரு வருடத்தில் 1300 மணி நேரங்களை, மானிட சமாதானத்திற்கு - சுகோதரத்துவத்திற்குச் செலவிடுகின்றது. நாடு, இனம், மதம் நிற-எல்லைகளைக் கடந்து - உலகெங்கும், கிறிஸ்துவை அறி மாதவர்களுக்கும், அவருக்காகத்

துண்பப்படுகிறவர்களுக்கும் சமாதானத்தின் செய்தியை ஓவிபரப்புகின்றது.

1929-ம் ஆண்டு வத்திக்கான் அரசு உருவாயியதும், பாப்பரசர் 17-ம் பத்திநாதர்; வாலேலியைக் கண்டுபிடித்த மார்க்கோணியையே வரவழைத்து வத்திக்கான்வாலேலை நிலையத்தை நிறுவும்படி பணித் தார். அந்த வருடம், கிறிஸ்தவர்கள் நாளன்று, உலகம் பாப்புவின் சமாதானக் செய்தியைக்கேட்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றது!

அ. வினிருந்து வத்திக்கான் வாலேலி மனித உரிமைகளுக்காகவும், மத சுதந்திரத்திற்காகவும் அளப்பரிய சேலை புரிந்து வருகின்றது. 1970-ம் ஆண்டின் போலூந்தின் தொழிலாள வர்க்கப் போராட்டங்கள்; செக்கல் லோவாக்கிய மக்களின் எழுச்சிக்குரல்கள், மாஸ்கோவினால் இருட்டிடுக்கப்பட்டபொழுது வத்திக்கான் வாலேலை உண்மை நிலையை உலகிற்கு உணர்த்தியது. இன்றும் தெள்ளமெரிக்கா, ஆபிரிக்கா-ஏன்? உலகெங்கும்-மனித சுதந்திரத்திற்காக உரிமைக்குரலை எழுப்பிக்கொண்டிருக்கின்றது.

வத்திக்கான் வாலேலி.....

சமாதானத்தின் நம்பிக்கை ஓலிகள்

பி. ஏ. சி. ஆனந்தராஜ்

இவ்வானூலிமணிதவாழ்வின் எல்லாத் துறைகளையும் தழுவி நிற்கின்றது. திருச்சபையின் “செய்தி”களோடுமையாமல்; விவாகரத்து, போதைவஸ்து, கருச்சிதைவு... இந்நிலையம் தொடாத விடயமே இல்லை!! 7000 இருக்கைகளையுடைய இந்நிலையத்தில் கான்ரபெரிப் பேராயர், திரேசாத்தாயார், உடைபந் பந்தாட்ட ஸீரர், சினிமா நாடக நடிகர்கள், நோபல் பரிசுபெற்ற வினாக்கள்..... எல்லாருமே உலகத்தாரோடு உரையாடுவார்கள்!!

நடி

சமாதாஸப் புருவாக பறந்து திரியும் எங்கள் பாப்பரசரின் “தூதை” வத்திக்கான் நேடி யோக்கும், உடன் ஒவிபரப்புவ தோடல்லாமல், 3000 மைல்களைக்கொண்டநாடாவில் அந்நிகழ் வகள் வருங்காலச் சந்ததியின் ருக்கு பதிக்கப்பட்டும் வைக்கப் பட்டுள்ளனவாம்!!

வத்திக்கான் நகரில் அடங்கிய இவ்வானூல் இன்று 11,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பையுடைய உரோமையின் சாந்த மரியாவில்

விரிவாக்கப் பட்டுள்ளன. 175 தொன் எடையுள்ள 280 சதுர அடி பரப்புள்ள ஒவிவாங்கிச்சாத னம் உலகிலேயே மிகப் பெரிய தொன்றுக்கும். அமெரிக்க, மாஸ்கோ, பி.பி.சி. வானூலிகளுக்கு இணையாக அமைந்துள்ளது இவ்வானூலில்!

வத்திக்கான் வானூலில் இத்தகைய கக்கி வாய்ந்த சாதனமாகத் திசூல்வண்டியதின் வகையத்தை, அதன் தொழில் துறைத் தலைவர், வண. பிதுச் சாபி ஞோமானியோ வலியுறுத்திக் கூறி யவை எம்மையும் சிந்துக்கவைப்ப தொன்றுக்கும்: ‘உக்கின் பலவேறு தொடர்புச் சாதனங்கள் தங்கள் செய்திகளைப் பரப்பப் போட்டி போடுகின்ற காலமிது. திருச்சபையின் ‘குரல்’ இதில் பின் தங்கினுல் பிறருடைய கூக்குரல்கள் எமது செய்தியை மூழ்கியத்து விடும். ஏனெனில் கிறிவதுவின் செய்தியை வெறும் “பிரசங்கங்களால்ல” உயிர்ப்புள்ள உரையாடல்களால் (Dialogue) கொடுக்கவேண்டிய கால கட்டத் தில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றேனும்.’’

அன்பு

அடக்கி ஆளுவதைவிட அன்பினால் ஆளுவதே மேல்

— காந்திஜி

இரத்தத்தைச் சுரக்கும் என் இதயத்திற்கு
அன்பைச் சுரக்க ஆணையிடு இறைவா

— நாகர்

மது

விஷமுடலைத் தீஸ்டிவிடில் வேகம் கொண்டு!
விர்ரென்று குருதியிலே! கலந்து மெல்ல!
நிஜமென்று நாம் நினைத்து! உயிரை மாய்க்கும்!
நிலவறைக்குள் முடிவிடும்! கதையும் நற்கும்

மதுவினையோட் விஷமென்று! ஒப்பமாட்டேன்!
மனிதனது முதல்வைரி நாசமூலி
மதுவென்றும் மாவிஷுமா! மானம் தன்னை!
மானுடத்தின் மாண்பினையே! மாய்த்துக் கொல்லும்

களவு கொலை காமத்தைச் செய்யத் தாண்டும்!
கற்போடு கண்ணியத்தைக் கடித்துத் தின்னும்
இழவு மது இதயத்தை இடுகாடாக்கும்!
இறப்பில்லா ஆன்மார்வில்! இழிவைச் சேர்க்கும்!

உயிரோடு பின்மாக! உலவச் செய்யும்!
ஒளிச்ந்தும் அறிவதனின் தலையைக் கொய்யும்!
உயிர்மட்டும் கொல்லுகின்ற! விஷம் மேலென்பேன்!
உலகோரே! விஷமதுவை என்ன என்பேன்!

— நிலநூர் மஞ்சதாசன்

புதுஷ்டம்

J. G. வேதநாயகம்,
கட்டைக்காடு, முள்ளிரான்

பிடிவாதம் பிடிப்பது உல்தா?
கெட்டதா?

நல்லது - கெட்டது உன்பது
பிடிவாதம் பிடிக்கும் கருமத்தைப்
பொறுத்தது. நல்ல காரியத்துக்
காகப் பிடிவாதம் பிடிப்பது
நன்று. தீயவற்றை நிறைவேற்
றப் பிடிவாத்தைக் கடைப்
பிடிக்கவே கூடாது.

S. ஞானசோதி.

பெரிய கல்லாறு

நல்ல மனிதன் யார்?

நானே, பின்னை என்று நம்மை
ஏமாற்றித் தட்டிக்கழித்காமல்
உண்டு அல்லது இல்லை என்று
உடனடியாகக் கருபவன் நல்ல
வன்.

M. மஹவேந்தன்,

துனுக்காப்

நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும்
சர்வகட்சி மகாநாடு கருமான
முடிவைத் தருமா?

கயநலமற்ற சமதர்ம மனப்
பாண்மையுடன் மனிதாபிமானத்

தோடு பேச்சவார்த்தைகள் நஞ்சா
பெறுமானால் நிச்சயம் கழகமான
முடிவேற்றப் பிடிக்கவே

A. மங்களராஜா,

ஸ்கந்தபூர், சிவிநொச்சி

'பணம் பத்தும் செய்யும்' என
கிறுரைகள் செய்ய முடியாத படிசினு
ராவது செயலைக் கறுவிர்களா?

பறந்துபோகும் உயிரை என்
வளவு பணம் கறந்து கொடுத்
தாலும் பற்றிப் பிடிக்கவே முடியாது.

M. வெள்ளி ஜெயராஜ்,

பிறவுண் வீதி, கொக்குவில்

எங்கு, எப்போது, எவ்வரப்
யார்த்தாலும் பிறருடைய குறை
களை எடுத்துக் கூறுபவர்களாகத்
நானே இருக்கிறீர்கள். என்ன
காரணம்?

நாம் நல்லவர்கள் என்றுநினைத்
துக்கொண்டு தம் மனச்சான்றை
ஏமாற்றித் திரிபவர்கள்தாம் பிற
ருடைய குறைகளை எடுத்துப்
பேசித் திரிவார்கள். தமது குறை
பாடுகளை உணர்பவர்கள் ஒரு
போதும் புறங்கரமாட்டார்கள்.

இங்கள்

பார்னை

கார்த்திகை — மார்க்கியில் வெளிவந்த புதிய உலகமே உண்கு எனது கிறிஸ்டம் புதுவருட வாழ்த்துக்கள். சேவையின்பம்மறுமலர்ச்சி யென்ற இரண்டும் நல்லாய் இருந்தன. இதை எழுதியவர்க்கு எனது நன்றி.

பிலிப்பையா அன்டு இராஹாகிங்கம் செல்வபூரம், முஸ்லீத்திவி

என் உள்ளமதைக் கொள்ளோ “காண்ட ‘புதிய உலக’ அன்ர்கள் அனைவர்க்கும் எண்ணற்ற உழவர்களின் உள்ளமதில் நிறைந்து நிற்கும் நன்னாய் இன்னளில் நல்லோரின் நாயக ஞம் உள்ளே இருகரம் கூப்பி வாழ்த்துகிறேன். உன் எண்ணங்கள் யாவும் நிறைவேறி விண்ணனில் தோன்றிய தாரங்கபோல உங் சேவை மலர்ந்து, பெருகி, ஒளிவிளக்காகிட என் இதயம் மலர்ந்த ஆசித்தோக் கோடி கோடி யாகப் பொழுகின்றேன்

போ. பற்றிக்,
மு.

மார்க்கிழுத்த் கண்ணுற்றேன். கனிப்புற்றுச் சுவைத்தேன். எட்டாவது ஆண்டில் மினிரும் ‘புதிய உலகம்’ பல விடயங்கள் தாங்கி எம்மத்தியில் மினிர வாழ்த்து கிறேன். விழியை இமை காக்க மறந்தாலும் குரியன்றுளி கொடுக்க மறுத்தாலும் புதிய உலகம் மறக்காமல் பறுக்காமல் சேவை

புறிய எனது மண்ட ராடுக்கள்.

வி. கைக்கஸ் கொலின், 125, கிற்ன விதி, திருமலை ஏற்றக்தாழ்வுகளும் இன்வேறு பாடுகளும் நிறைந்து காணப்படும் எமது ஈழ நாட்டில் ஒரு சமத்துவம் ஏ புதிய சமுதாயத் தைப் படைத்துக்கொண்டிருக்கும். ‘ஷகம்’ இதழ் வளர்என்ற நித்துக்கள்.

ச. பெண்டிக்ர்.
பொகவந்தலாவ.

எட்டாக்க முன்றினை முடித்திட்ட கார்த்திகை-மார்க்கியின் மினிர்வான புதுமலர் இரந்த ஆண்டின் இறுதிப் புதிய உலகை என்னுல் மறக்கவே முடியவில்லை. மாண்புமிகு மலரே நீ எடுத்து இயம்பியவை எல்லாமே மிசுவும் சிறப்பாக அமைந்தன. அறுடசகோதரி யோசப்பின் மேரி எழுதிய மறை இயல், நெஜினேல்ட் விடுக்க ஒற்றுமைக்கு அறைக்கவெல் இவற்றை எப்படிப் பாராட்டுவேன். கருத்துமோதல் இரண்டுமே உலகில் உள்ள ஊழல் எல்லாம் உருக்குவீரமால் எடுத்துக் காட்டியன. புதிய உலகே உனது சேவை இப்புத்தாண்டில் பொலிவு பெறப் புதுமைகள் மேலும் சமந்திடுவாய். நன்றி. கண்ணுட்டி

கருக்கு மௌதல்

போட்டி

இலங்கத் திழிடையே இன்று ஒற்றுமை
வளர்ந்துள்ளது
இல்லை
வெற்றுமையே வளர்ந்துள்ளது

இவற்றுக்குச் சாதகமாகவும், பாதகமாகவும், உங்கள் கருதுக்களே எழுதி அனுப்பங்கள்.

விதிகள்

★ தயவுகர்ந்து தெளிவாகவும், ஒழுங்காகவும், கருக்கமாகவும் இருபக்கங்களுக்கு மேற்படாமல் முழுத்தாளில் ($11'' \times 8''$) எழுதி அனுப்பங்கள்.

★ ஒருவரே சாதகமாகவும் பாதகமாகவும் வாதங்களை ஒழுங்கின்றத்து எழுதக்கூடாது.

★ பங்குனி பத்தாம் ($10-3-84$) நாளுக்கு முன்னர் உங்கள் படைப்புக்களை அனுப்பி வையுங்கள்.

★ சிறந்த வாதங்களுக்கு இரு சார்பிலும் பரிசுகள் உண்டு.

★ ஆக்கங்கள் அனைத்தும் வெளியீட்டாளரின் முகவரிக்கே அனுப்பப்படல் வேண்டும்.